

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 347/2013 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Απριλίου 2013

σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές, την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1364/2006/ΕΚ και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 713/2009, (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 172,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Την 26η Μαρτίου 2010, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε την πρόταση της Επιτροπής για τη δρομολόγηση μιας νέας στρατηγικής «Ευρώπη 2020». Μία από τις προτεραιότητες της στρατηγικής αυτής είναι η βιώσιμη ανάπτυξη μέσω της προώθησης μιας αποδοτικότερης ως προς τους πόρους, περισσότερο βιώσιμης και ανταγωνιστικής οικονομίας. Η στρατηγική αυτή φέρνει στο προσκήνιο τις ενεργειακές υποδομές ως τμήμα της εμβληματικής πρωτοβουλίας «Ευρώπη αποδοτική ως προς τους πόρους», τονίζοντας την ανάγκη επείγουσας αναβάθμισης των δικτύων της Ευρώπης για να γίνουν διασυνδέσεις σε όλη την Ευρώπη και την ανάγκη ενσωμάτωσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.
- (2) Ο στόχος όλων των κρατών μελών, που ετέθη με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Βαρκελώνης του Μαρτίου 2002, δηλαδή ένα επίπεδο ηλεκτρικής διασύνδεσης ισοδύναμο τουλάχιστον με το 10 % του εγκατεστημένου δυναμικού παραγωγής τους, δεν έχει ακόμα επιτευχθεί.

(3) Η ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Προτεραιότητες για την ενεργειακή υποδομή για το 2020 και μετέπειτα — Προσχέδιο για ένα ενοποιημένο ευρωπαϊκό ενεργειακό δίκτυο», την οποία ακολούθησαν τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 28ης Φεβρουαρίου 2011 και το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽⁴⁾, ζητά μια νέα πολιτική για τις ενεργειακές υποδομές με στόχο τη βελτιστοποίηση της ανάπτυξης των δικτύων σε ευρωπαϊκό επίπεδο για την περίοδο έως το 2020 και μετέπειτα, για να υλοποιήσει η Ένωση τους βασικούς πολιτικούς της στόχους σχετικά με την ανταγωνιστικότητα, τη βιωσιμότητα και την ασφάλεια του εφοδιασμού.

(4) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 4ης Φεβρουαρίου 2011 τόνισε την ανάγκη εκσυγχρονισμού και επέκτασης των ενεργειακών υποδομών της Ευρώπης και διασυννοριακής διασύνδεσης των δικτύων, για να υλοποιηθεί η αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών, να προβλεφθούν εναλλακτικές οδοί εφοδιασμού και διαμετακόμισης και εναλλακτικές πηγές ενέργειας και να αναπτυχθούν οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας έναντι των παραδοσιακών. Τόνισε ότι κανένα κράτος μέλος δεν πρέπει να μείνει απομονωμένο από τα ευρωπαϊκά δίκτυα αερίου και ηλεκτρισμού μετά το 2015 ή να θέσει σε κίνδυνο την ενεργειακή ασφάλειά του επειδή δεν έχει τις κατάλληλες συνδέσεις.

(5) Η απόφαση αριθ. 1364/2006/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾ καθορίζει κατευθυντήριες γραμμές για τα διευρωπαϊκά δίκτυα ενέργειας (ΔΕΔ-Ε). Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές επιδιώκουν να συμβάλουν στην ολοκλήρωση της εσωτερικής ενεργειακής αγοράς της Ένωσης, προωθώντας παράλληλα την ορθολογική παραγωγή, μεταφορά, διανομή και χρήση των ενεργειακών πόρων, την απάλυνση της απομόνωσης των λιγότερο ευνοημένων και των νησιωτικών περιοχών, τη διασφάλιση και διαφοροποίηση του ενεργειακού εφοδιασμού, των πηγών και των διαύλων εφοδιασμού της Ένωσης, μεταξύ άλλων μέσω της συνεργασίας με τις τρίτες χώρες και, τέλος, στη βιώσιμη ανάπτυξη και την προστασία του περιβάλλοντος.

(6) Από την αξιολόγηση του ισχύοντος πλαισίου ΔΕΔ-Ε προέκυψε σαφώς ότι το πλαίσιο αυτό, αν και συμβάλλει θετικά σε επιλεγμένα έργα αυξάνοντας την πολιτική προβολή τους, στερείται οράματος, εστίασης και ευελιξίας για να αντιμετωπίσει τις ελλείψεις στις υποδομές. Κατά συνέπεια, η Ένωση θα πρέπει να εντείνει τις προσπάθειές της για να αντιμετωπίσει τις μελλοντικές προκλήσεις στον τομέα, ενώ θα πρέπει να δοθεί η δέουσα προσοχή στον εντοπισμό ενδεχόμενων μελλοντικών αποκλίσεων μεταξύ ζήτησης και προσφοράς ενέργειας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 143 της 22.5.2012, σ. 125.

⁽²⁾ ΕΕ C 277 της 13.9.2012, σ. 137.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Μαρτίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 21ης Μαρτίου 2013.

⁽⁴⁾ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Ιουλίου 2011 σχετικά με τις προτεραιότητες για την ενεργειακή υποδομή για το 2020 και μετέπειτα (ΕΕ C 33 E της 5.2.2013, σ. 46).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 262 της 22.9.2006, σ. 1.

- (7) Η επιτάχυνση της αναβάθμισης των υφιστάμενων ενεργειακών υποδομών και της ανάπτυξης νέων είναι ζωτική για την επίτευξη των πολιτικών στόχων της Ένωσης στην ενέργεια και το κλίμα, που αφορούν την ολοκλήρωση της εσωτερικής ενεργειακής αγοράς, την ασφάλεια εφοδιασμού, ιδίως σε αέριο και πετρέλαιο, τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά 20 % (30 % εάν υπάρχουν οι σωστές συνθήκες), την αύξηση του μεριδίου της ανανεώσιμης ενέργειας στην τελική κατανάλωση ενέργειας στο 20 % ⁽¹⁾ και την αύξηση της ενεργειακής απόδοσης κατά 20 % έως το 2020 που μπορεί να μειώσει την ανάγκη νέων υποδομών. Πιο μακροπρόθεσμα, η Ένωση πρέπει να προετοιμάσει και την υποδομή της για την περαιτέρω απεξάρτηση του ενεργειακού συστήματος από τον άνθρακα μέχρι το 2050. Κατά συνέπεια, ο παρών κανονισμός πρέπει να μπορεί να συμπεριλάβει και μελλοντικούς στόχους της πολιτικής της Ένωσης στους τομείς ενέργειας και κλίματος.
- (8) Μολονότι η οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, που αφορά τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας ⁽²⁾, και η οδηγία 2009/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, που αφορά τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου ⁽³⁾, προβλέπουν μια εσωτερική ενεργειακή αγορά, η αγορά παραμένει κατακερματισμένη λόγω των ανεπαρκών διασυνδέσεων μεταξύ των εθνικών ενεργειακών δικτύων και της μη βέλτιστης χρήσης της υφισταμένης ενεργειακής υποδομής. Ωστόσο, τα ολοκληρωμένα δίκτυα που αφορούν το σύνολο της Ένωσης και η ανάπτυξη ευφύων δικτύων είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση μιας ομαλώς λειτουργούσας, ανταγωνιστικής και ολοκληρωμένης αγοράς για τη βελτιστοποίηση της χρήσης των ενεργειακών υποδομών, για την αυξημένη ενεργειακή απόδοση και ενσωμάτωση των καταναεμένων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και για την προώθηση της αποδοτικής από απόψεως πόρων οικονομικής ανάπτυξης, της απασχόλησης και της βιώσιμης ανάπτυξης.
- (9) Οι ενεργειακές υποδομές της Ένωσης πρέπει να αναβαθμιστούν για να αποτραπούν οι τεχνικές αστοχίες και να ενισχυθεί η ανθεκτικότητά τους σε τέτοιες αστοχίες και σε φυσικές ή ανθρωπογενείς καταστροφές, να αποτραπούν οι δυσμενείς επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και οι απειλές ως προς την ασφάλειά της, ιδίως στην περίπτωση των ευρωπαϊκών υποδομών ζωτικής σημασίας, όπως ορίζονται στην οδηγία 2008/114/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τον προσδιορισμό και τον χαρακτηρισμό των ευρωπαϊκών υποδομών ζωτικής σημασίας και σχετικά με την εκτίμηση της ανάγκης βελτίωσης της προστασίας τους ⁽⁴⁾.
- (10) Η μεταφορά πετρελαίου μέσω χερσαίων αγωγών και διά θαλάσσης μπορεί να μειώσει σημαντικά τον περιβαλλοντικό κίνδυνο που συνδέεται με τη μεταφορά πετρελαίου.
- (11) Στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 12ης Απριλίου 2011 με τίτλο «Έξυπνα ηλεκτρικά δίκτυα: από την καινοτομία στην αξιοποίηση» αναγνωρίζεται η σπουδαιότητα των ευφύων δικτύων για την επίτευξη των στόχων της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης.
- (12) Οι εγκαταστάσεις αποθήκευσης ενέργειας καθώς και παραλαβής, αποθήκευσης και επαναεριοποίησης ή αποσυμπίεσης υδροποιημένου φυσικού αερίου (ΥΦΑ) και συμπιεσμένου φυσικού αερίου (ΣΦΑ) διαδραματίζουν αυξανόμενο ρόλο στην ευρωπαϊκή ενεργειακή υποδομή. Η ανάπτυξη τέτοιων εγκαταστάσεων αποτελεί σημαντική συνιστώσα μιας υποδομής δικτύου που λειτουργεί σωστά.
- (13) Στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 7ης Σεπτεμβρίου 2011 με τίτλο «Η ενεργειακή πολιτική της ΕΕ: η συνεργασία με τους πέραν των συνόρων μας εταίρους» τονίζεται ότι η Ένωση οφείλει να συμπεριλάβει την προώθηση της ανάπτυξης των ενεργειακών υποδομών στο πλαίσιο των εξωτερικών σχέσεων της, για να υποστηρίξει την κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη πέραν των συνόρων της. Η Ένωση θα πρέπει να διευκολύνει τα έργα υποδομής που συνδέουν τα ενεργειακά δίκτυά της με τα δίκτυα των τρίτων χωρών, ιδίως γειτονικών, και χωρών με τις οποίες η Ένωση διαθέτει ειδικούς δεσμούς συνεργασίας στον τομέα της ενέργειας.
- (14) Για την αποφυγή διακυμάνσεων στην τάση και τη συχνότητα θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στη σταθερότητα του ευρωπαϊκού δικτύου ηλεκτροδότησης υπό τις μεταβαλλόμενες συνθήκες που προκαλεί η αυξανόμενη εισροή ενέργειας από ανανεώσιμες κυμαινόμενες πηγές.
- (15) Εκτιμάται ότι οι επενδυτικές ανάγκες έως το 2020 στις ευρωπαϊκές χαρακτηρη υποδομές μεταφοράς ηλεκτρισμού και αερίου ανέρχονται στα 200 δισεκατομμύρια EUR περίπου. Η σημαντική αύξηση του ύψους των επενδύσεων σε σύγκριση με τις προηγούμενες τάσεις και η ανάγκη επείγουσας υλοποίησης των προτεραιοτήτων σχετικά με τις ενεργειακές υποδομές απαιτούν νέα προσέγγιση σε ό,τι αφορά τις κανονιστικές ρυθμίσεις και τη χρηματοδότηση των ενεργειακών υποδομών, ιδιαίτερα των διασυνωριακών.
- (16) Στο έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής που υποβλήθηκε στο Συμβούλιο της 10ης Ιουνίου 2011 με τίτλο «Επενδυτικές ανάγκες και απαιτήσεις χρηματοδότησης στον τομέα των ενεργειακών υποδομών», τονίζεται ότι υπάρχει κίνδυνος περίπου το ήμισυ των συνολικών απαιτούμενων επενδύσεων έως το 2020 να μην πραγματοποιηθεί εγκαίρως ή καθόλου λόγω των εμποδίων που σχετίζονται με τη χορήγηση αδειών, τα κανονιστικά θέματα και τη χρηματοδότηση.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 16).

⁽²⁾ ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55.

⁽³⁾ ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 94.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 345 της 23.12.2008, σ. 75.

- (17) Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους κανόνες για την έγκαιρη ανάπτυξη και διαλειτουργικότητα των διευρωπαϊκών ενεργειακών δικτύων με στόχο την επίτευξη των στόχων της ενεργειακής πολιτικής της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) που αφορούν τη διασφάλιση της λειτουργίας της εσωτερικής ενεργειακής αγοράς και την ασφάλεια του εφοδιασμού στην Ένωση, την προώθηση της ενεργειακής αποδοτικότητας και της ανάπτυξης νέων και ανανεώσιμων μορφών ενέργειας και την περαιτέρω διασύνδεση των ενεργειακών δικτύων. Επιδιώκοντας τους στόχους αυτούς, ο παρών κανονισμός συμβάλλει στην ενυφή, βιώσιμη και χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς ανάπτυξη και ωφελεί ολόκληρη την Ένωση στον τομέα της ανταγωνιστικότητας και της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής.
- (18) Ζωτική σημασία για την ανάπτυξη διευρωπαϊκών δικτύων και την ουσιαστική διαλειτουργικότητά τους έχει ο συντονισμός των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς (ΔΣΜ) ηλεκτρικής ενέργειας. Για να εξασφαλιστούν ενιαίοι όροι εφαρμογής των σχετικών διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους όρους πρόσβασης στο δίκτυο για τις διασυνοριακές ανταλλαγές ηλεκτρικής ενέργειας ⁽¹⁾, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες. Οι αρμοδιότητες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή ⁽²⁾. Η διαδικασία εξέτασης θα πρέπει να χρησιμοποιείται για την έγκριση κατευθυντήριων γραμμών για την εφαρμογή του επιχειρησιακού συντονισμού μεταξύ των ΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας σε επίπεδο Ένωσης, δεδομένου ότι οι κατευθυντήριες αυτές γραμμές θα εφαρμόζονται κατά κανόνα σε όλους τους ΔΣΜ.
- (19) Στον Οργανισμό Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ο «Οργανισμός») που θεσπίζεται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 713/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾, ανατίθενται, βάσει του παρόντος κανονισμού, σημαντικά πρόσθετα καθήκοντα και θα πρέπει να του δοθεί το δικαίωμα να επιβάλλει τέλη για ορισμένα από αυτά.
- (20) Μετά από στενές διαβουλεύσεις με όλα τα κράτη μέλη και τους ενδιαφερομένους, η Επιτροπή εντόπισε 12 προτεραιότητες για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές, η υλοποίηση των οποίων έως το 2020 είναι απαραίτητη για την επίτευξη των στόχων της πολιτικής της Ένωσης για την ενέργεια και το κλίμα. Οι προτεραιότητες αυτές αφορούν διάφορες γεωγραφικές περιοχές ή θεματικά πεδία στον τομέα της μεταφοράς και αποθήκευσης ηλεκτρικής ενέργειας, των υποδομών μεταφοράς και αποθήκευσης αερίου και υδροποιημένου ή συμπιεσμένου φυσικού αερίου, των έξυπνων δικτύων, των ηλεκτρικών γραμμών ταχείας κυκλοφορίας, της μεταφοράς διοξειδίου του άνθρακα και των υποδομών πετρελαίου.
- (21) Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος θα πρέπει να πληρούν κοινά, διαφανή και αντικειμενικά κριτήρια επειδή συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της ενεργειακής πολιτικής. Στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και του αερίου, προκειμένου τα έργα να είναι επιλέξιμα προς συμπερίληψη στον δεύτερο και τους επακόλουθους καταλόγους της Ένωσης, θα πρέπει να εντάσσονται στο πιο πρόσφατο διαθέσιμο δεκαετές σχέδιο ανάπτυξης δικτύων. Το σχέδιο αυτό θα πρέπει να λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 4ης Φεβρουαρίου 2011 σχετικά με την ανάγκη ενοποίησης των περιφερειακών ενεργειακών αγορών.
- (22) Θα πρέπει να συσταθούν περιφερειακές ομάδες που θα προτείνουν και θα επανεξετάζουν έργα κοινού ενδιαφέροντος, με απώτερο στόχο την κατάρτιση των περιφερειακών καταλόγων έργων κοινού ενδιαφέροντος. Για να διασφαλιστεί ευρεία συναίνεση, οι περιφερειακές αυτές ομάδες θα πρέπει να διασφαλίσουν τη στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών, των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, των φορέων υλοποίησης των έργων και των σχετικών ενδιαφερόμενων κύκλων συμφερόντων. Η συνεργασία πρέπει να βασίζεται κατά το δυνατόν στις υφιστάμενες δομές περιφερειακής συνεργασίας των εθνικών ρυθμιστικών αρχών και των ΔΣΜ και σε άλλες δομές που έχουν θεσπίσει τα κράτη μέλη και η Επιτροπή. Στο πλαίσιο της συνεργασίας, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει, όποτε είναι αναγκαίο, να συμβουλευθούν τις περιφερειακές ομάδες, μεταξύ άλλων όσον αφορά τη δυνατότητα υλοποίησης των προτεινόμενων έργων από νομική άποψη και το προτεινόμενο χρονοδιάγραμμα ρυθμιστικής έγκρισης.
- (23) Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι ο κατάλογος των έργων κοινού ενδιαφέροντος της Ένωσης («ενωσιακός κατάλογος») θα περιοριστεί στα έργα με τη μέγιστη συμβολή στην υλοποίηση των διαδρόμων και ζωνών προτεραιότητας των στρατηγικής σημασίας ενεργειακών υποδομών, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η αρμοδιότητα έγκρισης και επανεξέτασης του καταλόγου της Ένωσης, σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ, χωρίς να καταστρατηγείται το δικαίωμα των κρατών μελών να εγκρίνουν έργα κοινού ενδιαφέροντος που αφορούν την επικράτειά τους. Σύμφωνα με μια ανάλυση που διενεργήθηκε στο πλαίσιο της εκτίμησης επιπτώσεων που συνοδεύει την πρόταση που κατέληξε στον παρόντα κανονισμό, υπολογίζεται ότι ο αριθμός τέτοιων έργων είναι περίπου 100 στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και 50 στον τομέα του αερίου. Λαμβανομένων υπόψη της εκτίμησης αυτής και της ανάγκης να διασφαλίζεται η επίτευξη των στόχων του παρόντος κανονισμού, ο συνολικός αριθμός έργων κοινού ενδιαφέροντος θα πρέπει να παραμείνει σε διαχειρίσιμα επίπεδα και, κατά συνέπεια, να μην υπερβαίνει κατά πολύ τα 220. Η Επιτροπή, κατά την επεξεργασία και κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, πρέπει να εξασφαλίζει ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

⁽¹⁾ ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 15.

⁽²⁾ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

⁽³⁾ ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 1.

- (24) Κάθε δύο χρόνια θα πρέπει να καταρτίζεται ένας νέος ενωσιακός κατάλογος. Έργα κοινού ενδιαφέροντος που έχουν ολοκληρωθεί ή δεν πληρούν πλέον τα σχετικά κριτήρια και τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να τίθενται στον επόμενο ενωσιακό κατάλογο. Για τον λόγο αυτό, τα υφιστάμενα έργα κοινού ενδιαφέροντος που πρόκειται να περιληφθούν στον επόμενο ενωσιακό κατάλογο θα πρέπει να υπόκεινται στην ίδια διαδικασία επιλογής, ως προτεινόμενα έργα, για την κατάρτιση περιφερειακών καταλόγων και για την κατάρτιση του ενωσιακού καταλόγου· ωστόσο, θα πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα για τη μέγιστη δυνατή ελαχιστοποίηση του συναφούς διοικητικού φόρτου, παραδείγματος χάριν με την κατά το δυνατόν ευρύτερη χρήση πληροφοριών που έχουν υποβληθεί νωρίτερα και με τη συνεκτίμηση των ετήσιων εκθέσεων των φορέων υλοποίησης των έργων.
- (25) Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος θα πρέπει να υλοποιούνται το συντομότερο δυνατόν και πρέπει να υπάρχει στενή παρακολούθηση και αξιολόγηση διατηρώντας παράλληλα τον διοικητικό φόρτο των φορέων υλοποίησης των έργων στο ελάχιστο επίπεδο. Η Επιτροπή θα πρέπει να διορίζει ευρωπαίους συντονιστές για τα έργα με ιδιαίτερες δυσκολίες.
- (26) Οι διαδικασίες αδειοδότησης δεν θα πρέπει να συνεπάγονται διοικητική επιβάρυνση δυσανάλογη ως προς το μέγεθος ή την πολυπλοκότητα ενός έργου ούτε να δημιουργούν εμπόδια στην ανάπτυξη των διευρωπαϊκών δικτύων και την πρόσβαση στην αγορά. Στα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 19ης Φεβρουαρίου 2009 τονίζεται η ανάγκη εντοπισμού και άρσης των εμποδίων για τις επενδύσεις, μεταξύ άλλων μέσω του εξορθολογισμού του προγραμματισμού και των διαδικασιών διαβούλευσης. Τα συμπεράσματα αυτά ενισχύθηκαν από τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 4ης Φεβρουαρίου 2011, το οποίο τόνισε για άλλη μια φορά τη σημασία του εξορθολογισμού και της βελτίωσης των διαδικασιών αδειοδότησης, τηρουμένων των εθνικών αρμοδιοτήτων.
- (27) Χρειάζεται συντονισμός στον σχεδιασμό και την υλοποίηση έργων κοινού ενδιαφέροντος της Ένωσης στους τομείς των ενεργειακών, μεταφορικών και τηλεπικοινωνιακών υποδομών ώστε να δημιουργηθούν συνέργειες, όποτε τούτο είναι σκόπιμο γενικά από οικονομική, τεχνική, περιβαλλοντική άποψη ή από άποψη χωροταξίας, και λαμβανομένων δεόντως υπόψη των σχετικών πτυχών ασφαλείας. Ως εκ τούτου, κατά τον σχεδιασμό των διαφόρων διευρωπαϊκών δικτύων, θα μπορεί να δίδεται προτίμηση στην ολοκλήρωση δικτύων μεταφοράς, δικτύων επικοινωνίας και δικτύων ενέργειας, ώστε να καταλαμβάνεται όσο το δυνατόν λιγότερο έδαφος και παράλληλα να διασφαλίζεται, όποτε είναι δυνατόν, η επαναχρησιμοποίηση των υφιστάμενων ή των αποσυρθείσων χαράξεων, έτσι ώστε να μειώνεται στο ελάχιστο οιοσδήποτε αρνητικός κοινωνικός, οικονομικός, περιβαλλοντικός και χρηματοδοτικός αντίκτυπος.
- (28) Στα έργα κοινού ενδιαφέροντος θα πρέπει να δίδεται η προτεραιότητα σε εθνικό επίπεδο, για να διασφαλιστεί η ταχεία διοικητική μεταχείρισή τους. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να θεωρούν ότι τα έργα κοινού ενδιαφέροντος συμβάλλουν στο δημόσιο συμφέρον. Έγκριση σε έργο με δυσμενείς επιπτώσεις για το περιβάλλον θα πρέπει να δίδεται, για λόγους επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος, όταν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις βάσει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ⁽¹⁾, και της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽²⁾.
- (29) Η θέσπιση αρμόδιας αρχής ή αρχών για την ενοποίηση ή τον συντονισμό όλων των διαδικασιών αδειοδότησης («one-stop shop») θα πρέπει να μειώσει την πολυπλοκότητα, να αυξήσει την αποδοτικότητα και τη διαφάνεια και να συμβάλει στην ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών. Η αρμόδια αρχή θα πρέπει να αναλάβει καθήκοντα το συντομότερο δυνατόν μετά τον ορισμό της.
- (30) Παρά την ύπαρξη των θεσπισμένων προτύπων για τη συμμετοχή του κοινού στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων για το περιβάλλον, χρειάζονται επιπλέον μέτρα, για να διασφαλιστεί το υψηλότερο δυνατό επίπεδο διαφάνειας και συμμετοχής των πολιτών για όλα τα σχετικά ζητήματα της διαδικασίας χορήγησης αδειών για έργα κοινού ενδιαφέροντος.
- (31) Η σωστή και συντονισμένη εφαρμογή της οδηγίας 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ⁽³⁾, της οδηγίας 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων ⁽⁴⁾, κατά περίπτωση, της σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος η οποία υπογράφηκε στο Aarhus στις 25 Ιουνίου 1998 ⁽⁵⁾ («σύμβαση Aarhus») και της σύμβασης του Espoo για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε διασυνοριακό πλαίσιο («σύμβαση Espoo») θα πρέπει να εξασφαλίζει την εναρμόνιση των βασικών αρχών για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, μεταξύ άλλων και σε διασυνοριακό επίπεδο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συντονίσουν τις εκτιμήσεις που διενεργούν για έργα κοινού ενδιαφέροντος και, όπου είναι δυνατόν, να προβλέπουν κοινές εκτιμήσεις. Πρέπει να παροτρύνονται τα κράτη μέλη να ανταλλάσσουν βέλτιστες πρακτικές και μεθόδους δημιουργίας διοικητικών ικανοτήτων για τις διαδικασίες αδειοδότησης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7.

⁽²⁾ ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 26 της 28.1.2012, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 197 της 21.7.2001, σ. 30.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 124 της 17.5.2005, σ. 4.

- (32) Είναι σημαντικό να επιτευχθεί εξορθολογισμός και βελτίωση των διαδικασιών αδειοδότησης με παράλληλο σεβασμό —στον μέγιστο δυνατό βαθμό και προκειμένου να λαμβάνεται δεόντως υπόψη η αρχή της επικουρικότητας— των εθνικών αρμοδιοτήτων και διαδικασιών για την κατασκευή νέων υποδομών. Δεδομένου του επείγοντος χαρακτήρα της ανάπτυξης ενεργειακών υποδομών, η απλούστευση των διαδικασιών αδειοδότησης θα πρέπει να συνοδεύεται από σαφή προθεσμία για την απόφαση που λαμβάνουν οι αντίστοιχες αρχές σχετικά με την κατασκευή του έργου. Η προθεσμία αυτή θα πρέπει να παρακινεί τον αποτελεσματικότερο ορισμό και τη διαχείριση των διαδικασιών και σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να επιτρέπει συμβιβασμούς ως προς τα υψηλά πρότυπα προστασίας του περιβάλλοντος και συμμετοχής του κοινού. Όσον αφορά τις μέγιστες προθεσμίες που ορίζει ο παρών κανονισμός, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν πάντως να καταβάλλουν προσπάθειες για τον περαιτέρω περιορισμό τους, εφόσον είναι εφικτό. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση προς τις προθεσμίες και τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν για τη διασφάλιση της κατά το δυνατόν αποδοτικότερης διαχείρισης των προσφυγών που αμφισβητούν την ουσιαστική ή τη διαδικαστική νομιμότητα της εμπεριστατωμένης απόφασης.
- (33) Σε περίπτωση που τα κράτη μέλη το κρίνουν σκόπιμο, μπορούν να συμπεριλάβουν στην εμπεριστατωμένη απόφαση αποφάσεις που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο: διαπραγματεύσεων με μεμονωμένους ιδιοκτήτες για τη χορήγηση πρόσβασης, την κυριότητα ή το δικαίωμα χρήσης ακινήτου· χωροταξικού σχεδιασμού που καθορίζει τη γενική χρήση γης μιας καθορισμένης περιοχής, περιλαμβάνει άλλες εξελίξεις όπως αυτοκινητόδρομοι, σιδηρόδρομοι, κτήρια και περιοχές προστασίας της φύσης και δεν υλοποιείται για τον συγκεκριμένο σκοπό του σχεδιαζόμενου έργου· χορήγησης αδειών λειτουργίας. Στο πλαίσιο των διαδικασιών αδειοδότησης, ένα έργο κοινού ενδιαφέροντος μπορεί να περιλαμβάνει συναφείς υποδομές εφόσον αυτό είναι απαραίτητο για την κατασκευή ή τη λειτουργία του έργου.
- (34) Ο παρών κανονισμός, και ιδιαίτερα οι διατάξεις περί χορήγησης αδειών, συμμετοχής των πολιτών και υλοποίησης των έργων κοινού ενδιαφέροντος, θα πρέπει να εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του διεθνούς δικαίου και του δικαίου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων για την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, και των διατάξεων που εγκρίθηκαν στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής και θαλάσσιας πολιτικής.
- (35) Το κόστος για την υλοποίηση, την κατασκευή, τη λειτουργία και τη συντήρηση έργων κοινού ενδιαφέροντος θα πρέπει κατά κανόνα να καλύπτεται από τους χρήστες των υποδομών. Έργα κοινού ενδιαφέροντος θα πρέπει να είναι επιλέξιμα για διασυνοριακό επιμερισμό του κόστους όταν από την αξιολόγηση της ζήτησης της αγοράς ή τις αναμενόμενες συνέπειες στα τέλη προκύπτει ότι το κόστος δεν αναμένεται να καλυφθεί από τα τέλη που καταβάλλουν οι χρήστες της υποδομής.
- (36) Βάση για τη συζήτηση σχετικά με τον κατάλληλο επιμερισμό του κόστους θα πρέπει να συνιστά η ανάλυση του κόστους και του οφέλους ενός έργου υποδομής με βάση μια εναρμονισμένη μεθοδολογία για την ανάλυση ολόκληρου του ενεργειακού συστήματος στο πλαίσιο των δεκαετιών σχεδίων ανάπτυξης των δικτύων που καταρτίζουν τα ευρωπαϊκά δίκτυα φορέων εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους όρους πρόσβασης στα δίκτυα μεταφοράς φυσικού αερίου⁽¹⁾, και αναθεωρεί ο Οργανισμός. Η ανάλυση αυτή θα μπορούσε να λαμβάνει υπόψη δείκτες και αντίστοιχες τιμές αναφοράς για τη σύγκριση των επενδυτικών δαπανών ανά μονάδα.
- (37) Σε μια ολοένα και πιο ολοκληρωμένη εσωτερική ενεργειακή αγορά, απαιτούνται σαφείς και διαφανείς κανόνες για τον διασυνοριακό επιμερισμό του κόστους για την επιτάχυνση των επενδύσεων στις διασυνοριακές υποδομές. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 4ης Φεβρουαρίου 2011 υπενθύμισε τη σημασία της προώθησης ενός κανονιστικού πλαισίου ελκυστικού για τις επενδύσεις στα δίκτυα με τιμολόγια που ανταποκρίνονται στις ανάγκες χρηματοδότησης και τον κατάλληλο επιμερισμό κόστους για τις διασυνοριακές επενδύσεις, το οποίο παράλληλα θα ενισχύει τον ανταγωνισμό και την ανταγωνιστικότητα και θα λαμβάνει υπόψη τον αντίκτυπο στους καταναλωτές. Κατά τη λήψη απόφασης για τον επιμερισμό του κόστους, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι ο αντίκτυπος του στα εθνικά τιμολόγια δεν αντιπροσωπεύει δυσανάλογη επιβάρυνση για τους καταναλωτές. Επιπλέον, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει να αποφεύγουν τους κινδύνους διπλής στήριξης για έργο συνυπολογίζοντας τις τρέχουσες ή εκτιμώμενες επιβαρύνσεις και έσοδα. Οι επιβαρύνσεις και τα έσοδα αυτά θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μόνο στον βαθμό που σχεδιάζονται για την κάλυψη του οικείου κόστους και συνδέονται όσο το δυνατόν περισσότερο με το έργο. Όταν ένα αίτημα επένδυσης λαμβάνει υπόψη τα, πέραν των συνόρων των εμπλεκόμενων κρατών μελών, οφέλη, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει να ζητούν τη γνώμη των εμπλεκόμενων ΔΣΜ για την ειδική ανάλυση κόστους-οφέλους.
- (38) Σύμφωνα με τις απαιτήσεις του ισχύοντος δικαίου περί εσωτερικής ενεργειακής αγοράς, τα τιμολόγια πρόσβασης σε δίκτυα αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας παρέχουν τα κατάλληλα επενδυτικά κίνητρα. Κατά την εφαρμογή του δικαίου περί εσωτερικής ενεργειακής αγοράς, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ένα σταθερό και προβλέψιμο ρυθμιστικό πλαίσιο με κίνητρα για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένων των μακροπρόθεσμων κινήτρων, τα οποία αναλογούν στον ειδικό βαθμό επικινδυνότητας του έργου. Αυτό ισχύει κυρίως για τις καινοτόμες τεχνολογίες μεταφοράς στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας που επιτρέπει την ενοποίηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας σε μεγάλο βαθμό, την κατανομή των ενεργειακών πόρων, την ανταπόκριση στη ζήτηση στο πλαίσιο των διασυνδεδεμένων δικτύων και την παροχή προηγμένης δυναμικότητας ή επιπλέον ευελιξίας στην αγορά από τις υποδομές μεταφοράς αερίου, ώστε να υπάρξει δυνατότητα για βραχυπρόθεσμες συναλλαγές ή εφεδρικό εφοδιασμό σε περίπτωση διαταραχών του εφοδιασμού.

⁽¹⁾ ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 36.

- (39) Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στη χορήγηση αδειών, τη συμμετοχή των πολιτών και τη ρυθμιστική μεταχείριση έργων κοινού ενδιαφέροντος κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν, με βάση την εθνική τους νομοθεσία, τους ίδιους ή παρεμφερείς κανόνες σε άλλα έργα που δεν έχουν το καθεστώς του έργου κοινού ενδιαφέροντος με βάση το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Όσον αφορά τα ρυθμιστικά κίνητρα, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν, με βάση την εθνική τους νομοθεσία, τους ίδιους ή παρεμφερείς κανόνες σε άλλα έργα που εμπίπτουν στην κατηγορία της αποθήκευσης ηλεκτρικής ενέργειας.
- (40) Τα κράτη μέλη στα οποία δεν προβλέπεται σήμερα το νομικό καθεστώς της μεγαλύτερης δυνατής εθνικής προτεραιότητας το οποίο αναγνωρίζεται στα έργα ενεργειακών υποδομών στο πλαίσιο της διαδικασίας αδειοδότησης, θα πρέπει να μελετήσουν το ενδεχόμενο καθιέρωσης του καθεστώτος αυτού, εξετάζοντας κυρίως κατά πόσον αυτό θα επιταχύνει τη διαδικασία αδειοδότησης.
- (41) Το Ευρωπαϊκό Ενεργειακό Πρόγραμμα Ανάκαμψης (EEPR), που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 663/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, απέδειξε την προστιθέμενη αξία της προσέλκυσης ιδιωτικών πόρων μέσω της εκτεταμένης χρηματοδοτικής ενίσχυσης από την Ένωση με στόχο την υλοποίηση έργων ευρωπαϊκού χαρακτήρα. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 4ης Φεβρουαρίου 2011 αναγνώρισε ότι για ορισμένα έργα ενεργειακών υποδομών μπορεί να χρειαστεί περιορισμένη παρέμβαση δημοσίων πόρων για την προσέλκυση ιδιωτικών πόρων. Υπό το πρίσμα της οικονομικής και χρηματοοικονομικής κρίσης και των δημοσιονομικών περιορισμών, θα πρέπει να αναπτυχθεί στοχοθετημένη στήριξη μέσω επιχορηγήσεων και χρηματοοικονομικών μέσων στο πλαίσιο του επόμενου πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, για την προσέλκυση νέων επενδυτών στους διαδρόμους και ζώνες προτεραιότητας των ενεργειακών υποδομών, διατηρώντας παράλληλα τη συνεισφορά από τον προϋπολογισμό της Ένωσης σε ελάχιστο επίπεδο. Τα σχετικά μέτρα θα πρέπει να αξιοποιούν την πείρα από την πιλοτική φάση, μετά τη θέσπιση των ομολόγων έργων για τη χρηματοδότηση έργων υποδομής.
- (42) Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος στους τομείς του ηλεκτρισμού, του αερίου και του διοξειδίου του άνθρακα θα πρέπει να είναι επιλέξιμα για χρηματοδοτική ενίσχυση από την Ένωση για μελέτες και, υπό ορισμένες συνθήκες, για εργασίες, μόλις η χρηματοδότηση αυτή καταστεί διαθέσιμη βάσει του σχετικού κανονισμού για τη διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» υπό τη μορφή επιχορηγήσεων ή καινοτόμων χρηματοοικονομικών μέσων. Εξασφαλίζεται έτσι η στήριξη ανάλογα με τις εξατομικευμένες ανάγκες για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που δεν θεωρούνται βιώσιμα βάσει του υφιστάμενου ρυθμιστικού πλαισίου και των συνθηκών της αγοράς. Έχει σημασία να αποφεύγεται κάθε στρέβλωση του ανταγωνισμού, ιδίως μεταξύ έργων που συμβάλλουν στην υλοποίηση του ίδιου διαδρόμου προτεραιότητας της Ένωσης. Αυτή η χρηματοδοτική στήριξη θα πρέπει να διασφαλίσει τις απαραίτητες συνέργειες με τα διαρθρωτικά ταμεία τα οποία θα χρηματοδοτήσουν τα ευφυή δίκτυα διανομής ενέργειας τοπικής ή περιφερειακής σημασίας. Στα έργα κοινού ενδιαφέροντος εφαρμόζεται η λογική των τριών σταδίων. Πρώτον, προτεραιότητα στις επενδύσεις έχει η αγορά. Δεύτερον, αν οι επενδύσεις δεν υλοποιούνται από την αγορά, θα πρέπει να διερευνώνται ρυθμιστικές λύσεις, αν είναι απαραίτητο θα πρέπει να προσαρμοστεί το ρυθμιστικό πλαίσιο και να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή του. Τρίτον, όταν τα δύο πρώτα στάδια δεν αρκούν για να γίνουν οι απαιτούμενες επενδύσεις σε έργα κοινού ενδιαφέροντος, θα μπορούσε να δοθεί χρηματοδοτική ενίσχυση από την Ένωση εάν το έργο πληροί τα εφαρμοστέα κριτήρια επιλεξιμότητας.
- (43) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, και ιδιαιτέρως η ανάπτυξη και διαλειτουργικότητα των διευρωπαϊκών ενεργειακών δικτύων και η σύνδεση με αυτά, είναι αδύνατο να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται συνεπώς να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού όρια.
- (44) Ως εκ τούτου, οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 713/2009, (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως.
- (45) Επομένως, η απόφαση αριθ. 1364/2006/ΕΚ θα πρέπει να καταργηθεί,

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός καθορίζει τις κατευθυντήριες γραμμές για την έγκαιρη ανάπτυξη και διαλειτουργικότητα των διαδρόμων και ζωνών προτεραιότητας των διευρωπαϊκών ενεργειακών υποδομών που παρατίθενται στο παράρτημα Ι («Διάδρομοι και ζώνες προτεραιότητας των ενεργειακών υποδομών»).

(¹) ΕΕ L 200 της 31.7.2009, σ. 31.

2. Ειδικότερα, ο παρών κανονισμός:

- α) προβλέπει τον προσδιορισμό των απαραίτητων έργων κοινού ενδιαφέροντος για την υλοποίηση των διαδρόμων και ζωνών προτεραιότητας, τα οποία εμπίπτουν στις κατηγορίες ενεργειακών υποδομών ηλεκτρισμού, αερίου, πετρελαίου και διοξειδίου του άνθρακα που καθορίζονται στο παράρτημα II («κατηγορίες ενεργειακών υποδομών»).
- β) διευκολύνει την έγκαιρη υλοποίηση των έργων κοινού ενδιαφέροντος με τον εξορθολογισμό, τον στενότερο συντονισμό και την επιτάχυνση των διαδικασιών αδειοδότησης και με την αύξηση της συμμετοχής των πολιτών.
- γ) προβλέπει κανόνες και καθοδήγηση για τον διασυννοριακό επιμερισμό του κόστους και κίνητρα σχετικά με τον κίνδυνο σε ό,τι αφορά τα έργα κοινού ενδιαφέροντος.
- δ) καθορίζει τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας των έργων κοινού ενδιαφέροντος για χρηματοδοτική στήριξη από την Ένωση.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, εκτός από τους ορισμούς που προβλέπονται στις οδηγίες 2009/28/ΕΚ, 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ και τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 713/2009, (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) ως «ενεργειακή υποδομή» νοείται κάθε υλικός εξοπλισμός ή μέσο που εμπίπτει στις κατηγορίες ενεργειακών υποδομών όπως ορίζονται στο παράρτημα II που βρίσκεται στο έδαφος της Ένωσης ή συνδέει την Ένωση και μία ή περισσότερες τρίτες χώρες.
- 2) ως «εμπεριστατωμένη απόφαση» νοείται η απόφαση ή το σύνολο αποφάσεων που λαμβάνει αρμόδια αρχή ή αρχές κράτους μέλους, στις οποίες δεν περιλαμβάνονται τα δικαστήρια, που καθορίζει τη χορήγηση ή μη έγκρισης σε φορέα υλοποίησης έργου για την υλοποίηση της προς εκτέλεση ενεργειακής υποδομής που σχετίζεται με ένα έργο, με την επιφύλαξη οιασδήποτε απόφασης λαμβάνεται στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας προσφυγής.
- 3) ως «έργο» νοείται οιοσδήποτε αριθμός γραμμών, αγωγών, μέσων, εξοπλισμών ή εγκαταστάσεων που εμπίπτουν στις κατηγορίες ενεργειακών υποδομών.
- 4) ως «έργο κοινού ενδιαφέροντος» νοείται έργο απαραίτητο για την υλοποίηση των διαδρόμων και ζωνών ενεργειακών υποδομών προτεραιότητας που καθορίζονται στο παράρτημα I το οποίο περιλαμβάνεται στον κατάλογο έργων κοινού ενδιαφέροντος που ισχύει για όλη την Ένωση, ο οποίος ορίζεται στο άρθρο 3.

- 5) ως «σημείο συμφόρησης στις ενεργειακές υποδομές» νοείται η περιορισμένη φυσική ροή σε ένα σύστημα ενέργειας λόγω ανεπαρκούς ικανότητας μεταφοράς, όπου περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η απουσία υποδομής.
- 6) ως «φορέας υλοποίησης έργου» νοείται ένα εκ των κατωτέρω:
 - α) ο ΔΣΜ, άλλος φορέας εκμετάλλευσης ή επενδυτής που δραστηριοποιείται στο πλαίσιο της υλοποίησης έργου κοινού ενδιαφέροντος ή
 - β) στην περίπτωση διαφόρων ΔΣΜ ή διανομής ή άλλων φορέων εκμετάλλευσης, επενδυτών ή οιασδήποτε ομάδας φορέων, η οντότητα με νομική προσωπικότητα βάσει του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου, η οποία έχει καθοριστεί μέσω συμβατικής διευθέτησης μεταξύ αυτών και έχει την ικανότητα να αναλαμβάνει νομικές δεσμεύσεις και χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις εκ μέρους των μερών της συμβατικής διευθέτησης.
- 7) ως «ευφύες δίκτυο» νοείται δίκτυο ηλεκτρισμού στο οποίο μπορούν να ενοποιηθούν με τρόπο οικονομικά αποδοτικό η συμπεριφορά και οι δράσεις του συνόλου των χρηστών που συνδέονται με αυτό —καθώς και εταιρείες ηλεκτροπαραγωγής, καταναλωτές και παραγωγοί-καταναλωτές— ώστε να εξασφαλιστεί οικονομικά αποδοτικό, βιώσιμο και ασφαλές σύστημα ισχύος με χαμηλές απώλειες και υψηλά επίπεδα ποιότητας, ασφάλειας εφοδιασμού και προστασίας.
- 8) ως «εργασίες» νοούνται, η αγορά, η προμήθεια και η εγκατάσταση συνιστωσών, συστημάτων και υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένου του λογισμικού, η εκτέλεση δραστηριοτήτων ανάπτυξης, κατασκευής και εγκατάστασης που σχετίζονται με ένα έργο, η παράδοση των εγκαταστάσεων και η έναρξη λειτουργίας ενός έργου.
- 9) ως «μελέτες» νοούνται οι δραστηριότητες που είναι αναγκαίες για την προετοιμασία της υλοποίησης έργου, όπως οι προμελέτες, οι μελέτες σκοπιμότητας, αξιολόγησης και επικύρωσης, συμπεριλαμβανομένου του λογισμικού, καθώς και κάθε άλλο μέτρο τεχνικής υποστήριξης, όπου συγκαταλέγονται δράσεις προγενέστερες των εργασιών για τον καθορισμό και την ανάπτυξη του έργου και η λήψη απόφασης σχετικά με τη χρηματοδότησή του, όπως η αποτύπωση των σχετικών τοποθεσιών και η προετοιμασία της δέσμης χρηματοδότησης.
- 10) ως «εθνική ρυθμιστική αρχή» νοείται η οριζόμενη σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 1 της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ή με το άρθρο 39 παράγραφος 1 της οδηγίας 2009/73/ΕΚ.
- 11) ως «θέση σε λειτουργία» νοείται η διαδικασία με την οποία τίθεται σε λειτουργία ένα έργο, μετά την αποπεράτωσή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΡΓΑ ΚΟΙΝΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Άρθρο 3

Ενωσιακός κατάλογος έργων κοινού ενδιαφέροντος

1. Ο παρών κανονισμός ορίζει δώδεκα περιφερειακές ομάδες («ομάδες») κατά τα οριζόμενα στο τμήμα 1 του παραρτήματος III. Η υπαγωγή στην κάθε ομάδα βασίζεται σε κάθε διάδρομο και ζώνη προτεραιότητας και την αντίστοιχη γεωγραφική κάλυψή τους κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα I. Οι εξουσίες λήψης αποφάσεων στις ομάδες περιορίζονται στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή, που για τον σκοπό αυτό ορίζονται ως όργανο λήψης αποφάσεων των ομάδων.

2. Κάθε ομάδα εγκρίνει τον κανονισμό της, τηρουμένων των διατάξεων του παραρτήματος III.

3. Το όργανο λήψης αποφάσεων κάθε ομάδας εγκρίνει περιφερειακό κατάλογο προτεινόμενων έργων κοινού ενδιαφέροντος, ο οποίος καταρτίζεται με τη διαδικασία που ορίζεται στο σημείο 2 του παραρτήματος III ανάλογα με τη συμβολή του κάθε έργου στην υλοποίηση των διαδρόμων και ζωνών προτεραιότητας των ενεργειακών υποδομών και σύμφωνα με το κατά πόσον πληρούν τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 4.

Όταν μια ομάδα καταρτίζει τον περιφερειακό της κατάλογο:

α) για κάθε επιμέρους πρόταση έργου κοινού ενδιαφέροντος απαιτείται έγκριση από τα κράτη μέλη την επικράτεια των οποίων αφορά το έργο· εάν ένα κράτος μέλος αποφασίσει να μη χορηγήσει την έγκρισή του, προβάλλει λόγους δεόντως αιτιολογημένους για την απόφασή του αυτή στην οικεία ομάδα·

β) λαμβάνει υπόψη τις συμβουλές της Επιτροπής που έχουν ως στόχο να είναι διαχειρίσιμος ο συνολικός αριθμός έργων κοινού ενδιαφέροντος.

4. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 με τις οποίες καταρτίζεται ο κατάλογος έργων κοινού ενδιαφέροντος της Ένωσης («ενωσιακός κατάλογος»), με την επιφύλαξη του άρθρου 172 δεύτερο εδάφιο της ΣΛΕΕ. Ο ενωσιακός κατάλογος έχει τη μορφή παραρτήματος που επισυνάπτεται στον παρόντα κανονισμό.

Κατά την άσκηση της εξουσίας της η Επιτροπή διασφαλίζει ότι ο ενωσιακός κατάλογος καταρτίζεται ανά διετία, με βάση τους περιφερειακούς καταλόγους που εγκρίνουν τα όργανα λήψης αποφάσεων των ομάδων όπως ορίζονται στο παράρτημα III.1 σημείο 2, σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

Ο πρώτος ενωσιακός κατάλογος θα εγκριθεί το αργότερο μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου 2013.

5. Κατά την έγκριση του ενωσιακού καταλόγου με βάση τους περιφερειακούς καταλόγους, η Επιτροπή:

α) διασφαλίζει ότι περιλαμβάνονται μόνο τα έργα που πληρούν τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 4·

β) διασφαλίζει τη διασυννοιακή συνέπεια, λαμβάνοντας υπόψη τη γνωμοδότηση του Οργανισμού όπως ορίζεται στο παράρτημα III.2 σημείο 12·

γ) λαμβάνει υπόψη ενδεχόμενες γνωμοδοτήσεις κρατών μελών όπως ορίζεται στο παράρτημα III.2 σημείο 9· και

δ) έχει ως στόχο ο συνολικός αριθμός έργων κοινού ενδιαφέροντος του ενωσιακού καταλόγου να είναι διαχειρίσιμος.

6. Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που τίθενται στον ενωσιακό κατάλογο κατά την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα των σχετικών σχεδίων περιφερειακών επενδύσεων δυνάμει του άρθρου 12 των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 και των σχετικών δεκαετών σχεδίων ανάπτυξης δικτύων δυνάμει του άρθρου 22 των οδηγιών 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ, καθώς και άλλων σχετικών εθνικών σχεδίων υποδομής, κατά περίπτωση. Σε καθένα από αυτά τα σχέδια δίδεται η μεγαλύτερη δυνατή προτεραιότητα στα έργα.

Άρθρο 4

Κριτήρια για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος

1. Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος πληρούν τα ακόλουθα γενικά κριτήρια:

α) το έργο είναι απαραίτητο για τουλάχιστον έναν από τους διαδρόμους και ζώνες προτεραιότητας των ενεργειακών υποδομών·

β) τα συνολικά δυνητικά οφέλη του έργου, όπως προκύπτουν από αξιολόγηση που πραγματοποιείται με βάση τα αντίστοιχα συγκεκριμένα κριτήρια της παραγράφου 2, υπερτερούν του κόστους του, μεταξύ άλλων μακροπροθέσμων· και

γ) το έργο πληροί οποιοδήποτε από τα ακόλουθα κριτήρια:

i) αφορά τουλάχιστον δύο κράτη μέλη διασχίζοντας απευθείας τα σύνορα δύο ή περισσότερων κρατών μελών·

ii) βρίσκεται στην επικράτεια ενός κράτους μέλους και έχει σημαντικό διασυννοιακό αντίκτυπο, όπως ορίζεται στο παράρτημα IV σημείο 1·

iii) διασχίζει τα σύνορα τουλάχιστον ενός κράτους μέλους και μιας χώρας του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

2. Για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτουν σε συγκεκριμένες κατηγορίες ενεργειακών υποδομών ισχύουν τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) για τα έργα μεταφοράς και αποθήκευσης ηλεκτρικής ενέργειας που εμπίπτουν στις κατηγορίες ενεργειακών υποδομών του παραρτήματος II σημείο 1 στοιχεία α) έως δ), το έργο συμβάλλει σημαντικά σε τουλάχιστον ένα από τα ακόλουθα ειδικά κριτήρια:
- i) ενοποίηση της αγοράς, μεταξύ άλλων, μέσω της άρσης της απομόνωσης τουλάχιστον ενός κράτους μέλους και της μείωσης των σημείων συμφόρησης στις ενεργειακές υποδομές· ανταγωνισμός και ευελιξία των συστημάτων·
 - ii) βιωσιμότητα, μεταξύ άλλων μέσω της ενσωμάτωσης της ανανεώσιμης ενέργειας στο δίκτυο και της μεταφοράς της παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές σε σημαντικά κέντρα κατανάλωσης και χώρους αποθήκευσης·
 - iii) ασφάλεια εφοδιασμού, μεταξύ άλλων μέσω της διαλειτουργικότητας, κατάλληλων συνδέσεων και της ασφαλούς και αξιόπιστης λειτουργίας των συστημάτων·
- β) για τα έργα αερίου που εμπίπτουν στις κατηγορίες ενεργειακών υποδομών του παραρτήματος II σημείο 2, το έργο συμβάλλει σημαντικά σε τουλάχιστον ένα από τα ακόλουθα ειδικά κριτήρια:
- i) ενοποίηση της αγοράς, μεταξύ άλλων, μέσω της άρσης της απομόνωσης τουλάχιστον ενός κράτους μέλους και της μείωσης των σημείων συμφόρησης στις ενεργειακές υποδομές· διαλειτουργικότητα και ευελιξία των συστημάτων·
 - ii) ασφάλεια του εφοδιασμού, μεταξύ άλλων μέσω των κατάλληλων συνδέσεων και της διαφοροποίησης των πηγών εφοδιασμού, των υποκαταστάσεων και των οδών εφοδιασμού·
 - iii) ανταγωνισμός, μεταξύ άλλων μέσω της διαφοροποίησης των πηγών εφοδιασμού, των υποκαταστάσεων και των οδών εφοδιασμού·
 - iv) βιωσιμότητα, μεταξύ άλλων μέσω της μείωσης των εκπομπών, με τη στήριξη της διαλείπουσας ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και με την ενίσχυση της ανάπτυξης ανανεώσιμων πηγών φυσικού αερίου·
- γ) για τα έργα ευφών δικτύων ηλεκτρισμού που εμπίπτουν στις κατηγορίες ενεργειακών υποδομών του παραρτήματος II σημείο 1 στοιχείο ε), το έργο ανταποκρίνεται πλήρως σε όλα τα ακόλουθα ειδικά κριτήρια:
- i) ένταξη και συμμετοχή των χρηστών δικτύων με νέες τεχνικές απαιτήσεις σε ό,τι αφορά τον εφοδιασμό τους με ηλεκτρισμό και τη σχετική ζήτηση·
 - ii) αποδοτικότητα και διαλειτουργικότητα της μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας στην καθημερινή λειτουργία των δικτύων·
 - iii) ασφάλεια δικτύων, έλεγχος συστημάτων και ποιότητα εφοδιασμού·
 - iv) βελτιστοποιημένος προγραμματισμός των μελλοντικών αποδοτικών ως προς το κόστος επενδύσεων στα δίκτυα·
 - v) λειτουργία της αγοράς και υπηρεσίες προς τον καταναλωτή·
 - vi) συμμετοχή των χρηστών στη διαχείριση της ενέργειας που χρησιμοποιούν·
- δ) για τα έργα μεταφοράς πετρελαίου που εμπίπτουν στις κατηγορίες ενεργειακών υποδομών του παραρτήματος II σημείο 3, το έργο ανταποκρίνεται πλήρως σε όλα τα ακόλουθα ειδικά κριτήρια:
- i) ασφάλεια του εφοδιασμού μέσω της μείωσης της εξάρτησης από μια και μόνη πηγή ή οδό·
 - ii) αποδοτική και βιώσιμη χρήση των πόρων μέσω του μετριασμού των περιβαλλοντικών κινδύνων·
 - iii) διαλειτουργικότητα·
- ε) για τα έργα μεταφοράς διοξειδίου του άνθρακα που εμπίπτουν στις κατηγορίες ενεργειακών υποδομών που αναφέρονται στο παράρτημα II σημείο 4, το έργο ανταποκρίνεται πλήρως σε όλα τα ακόλουθα ειδικά κριτήρια:
- i) αποφυγή των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, με παράλληλη κατοχύρωση της ασφάλειας του εφοδιασμού·
 - ii) αύξηση της προσαρμοστικότητας και της ασφάλειας της μεταφοράς διοξειδίου του άνθρακα·
 - iii) αποδοτική χρήση των πόρων με τη σύνδεση πολλαπλών πηγών διοξειδίου του άνθρακα και χώρων αποθήκευσης μέσω κοινών υποδομών και με την ελαχιστοποίηση της περιβαλλοντικής επιβάρυνσης και των σχετικών κινδύνων.
3. Για τα έργα που εμπίπτουν στις κατηγορίες ενεργειακών υποδομών των σημείων 1 έως 3 του παραρτήματος II, τα κριτήρια που παρατίθενται στο παρόν άρθρο αξιολογούνται σύμφωνα με τους δείκτες που ορίζονται στα σημεία 2 έως 5 του παραρτήματος IV.

4. Για να διευκολυνθεί ο έλεγχος όλων των έργων που θα μπορούσαν να επιλεγούν ως έργα κοινού ενδιαφέροντος και να συμπεριληφθούν σε περιφερειακό κατάλογο, κάθε ομάδα αξιολογεί τη συμβολή του έργου στην υλοποίηση διαδρόμου ή ζώνης της ίδιας προτεραιότητας με διαφανή και αντικειμενικό τρόπο. Κάθε ομάδα καθορίζει τη μέθοδο αξιολόγησής της με βάση τη συνολική ανταπόκριση του έργου στα κριτήρια της παραγράφου 2· μετά την αξιολόγηση αυτή τα έργα ιεραρχούνται για εσωτερική χρήση στο πλαίσιο της ομάδας. Ο περιφερειακός κατάλογος και ο ενωσιακός κατάλογος δεν περιλαμβάνουν ιεράρχηση και η ιεράρχηση δεν χρησιμοποιείται για σκοπό άλλο από αυτούς του παραρτήματος III.2 σημείο 14.

Κατά την αξιολόγηση των έργων, λαμβάνεται επιπλέον δεόντως υπόψη από κάθε ομάδα:

- α) ο επείγων χαρακτήρας κάθε προτεινόμενου έργου για την υλοποίηση των στόχων της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης που αφορούν την ολοκλήρωση της αγοράς, μεταξύ άλλων μέσω της άρσης της απομόνωσης τουλάχιστον ενός κράτους μέλους, και τον ανταγωνισμό, τη βιωσιμότητα και την ασφάλεια του εφοδιασμού·
- β) ο αριθμός των κρατών μελών που επηρεάζει κάθε έργο, με παράλληλη διασφάλιση ίσων ευκαιριών για έργα που αφορούν περιφερειακά κράτη μέλη·
- γ) η συμβολή κάθε έργου στην εδαφική συνοχή· και
- δ) η συμπληρωματικότητά του ως προς άλλα προτεινόμενα έργα.

Για τα έργα ευφυών δικτύων που εμπίπτουν στην κατηγορία ενεργειακών υποδομών του παραρτήματος II σημείο 1 στοιχείο ε), πραγματοποιείται ιεράρχηση για εκείνα τα έργα που επηρεάζουν τα δύο ίδια κράτη μέλη και λαμβάνεται δεόντως υπόψη και ο αριθμός των χρηστών που αφορά το έργο, η ετήσια κατανάλωση ενέργειας και το ποσοστό παραγωγής από πόρους χωρίς δυνατότητα μεταφοράς στην περιοχή που καλύπτουν οι εν λόγω χρήστες.

Άρθρο 5

Εφαρμογή και παρακολούθηση

1. Οι φορείς υλοποίησης έργων εκπονούν πρόγραμμα υλοποίησης των έργων τους κοινού ενδιαφέροντος το οποίο περιλαμβάνει χρονοδιάγραμμα για:

- α) τις μελέτες σκοπιμότητας και σχεδιασμού·
- β) την έγκριση από την εθνική ρυθμιστική αρχή ή από οιαδήποτε άλλη αρμόδια αρχή·
- γ) την κατασκευή και τη θέση σε λειτουργία· και
- δ) τη χορήγηση άδειας που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 4 στοιχείο β).

2. Οι ΔΣΜ, οι διαχειριστές συστημάτων διανομής ή άλλοι φορείς εκμετάλλευσης συνεργάζονται μεταξύ τους για να διευκολύνουν την ανάπτυξη έργων κοινού ενδιαφέροντος στην περιοχή τους.

3. Ο Οργανισμός και οι εμπλεκόμενες ομάδες παρακολουθούν τη σημειωθείσα πρόοδο σχετικά με την υλοποίηση των έργων κοινού ενδιαφέροντος και, εάν είναι απαραίτητο, διατυπώνουν συστάσεις για να διευκολύνουν την υλοποίηση έργων κοινού ενδιαφέροντος. Οι ομάδες δύνανται να ζητούν την παροχή περαιτέρω πληροφοριών σύμφωνα με τις παραγράφους 4, 5 και 6, να συγκαλούν συνεδριάσεις με τα εμπλεκόμενα μέρη και να καλούν την Επιτροπή να επαληθεύει τις επιτόπου παρεχόμενες πληροφορίες.

4. Έως την 31η Μαρτίου κάθε έτους μετά την προσθήκη ενός έργου κοινού ενδιαφέροντος στον ενωσιακό κατάλογο δυνάμει του άρθρου 3, οι φορείς υλοποίησης έργων υποβάλλουν ετήσια έκθεση για κάθε έργο που εμπίπτει στις κατηγορίες που ορίζονται στα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος II, στην αρμόδια αρχή που ορίζεται στο άρθρο 8 και είτε στον Οργανισμό ή, για τα έργα που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στα σημεία 3 και 4 του παραρτήματος II, στην αντίστοιχη ομάδα. Στην εν λόγω έκθεση περιλαμβάνονται λεπτομέρειες σχετικά με:

- α) την πρόοδο στην ανάπτυξη, κατασκευή και θέση σε λειτουργία του έργου, ιδίως σε ό,τι αφορά τις διαδικασίες χορήγησης αδειών και διαβούλευσης·
- β) κατά περίπτωση, τις καθυστερήσεις σε σχέση με το πρόγραμμα υλοποίησης, τους λόγους των καθυστερήσεων και τυχόν άλλες δυσκολίες·
- γ) κατά περίπτωση, αναθεωρημένο σχέδιο για να ξεπεραστούν οι καθυστερήσεις.

5. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή των ετήσιων εκθέσεων που ορίζονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, ο Οργανισμός υποβάλλει στις ομάδες συγκεντρωτική έκθεση για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτουν στις κατηγορίες που ορίζονται στο παράρτημα II σημεία 1 και 2, στην οποία αξιολογεί τη σημειωθείσα πρόοδο και διατυπώνει, κατά περίπτωση, συστάσεις για τον τρόπο αντιμετώπισης των καθυστερήσεων και δυσκολιών που έχουν προκύψει. Η συγκεντρωτική έκθεση αξιολογεί επίσης, βάσει του άρθρου 6 παράγραφοι 8 και 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 713/2009, τη συνεπή εφαρμογή των ενωσιακών σχεδίων ανάπτυξης δικτύων όσον αφορά τους διαδρόμους και τις ζώνες προτεραιότητας των ενεργειακών υποδομών.

6. Κάθε έτος, οι αρμόδιες αρχές του άρθρου 8 υποβάλλουν έκθεση στην αντίστοιχη ομάδα σχετικά με την πρόοδο και, κατά περίπτωση, τις καθυστερήσεις της υλοποίησης έργων κοινού ενδιαφέροντος που αφορούν την αντίστοιχη επικράτεια τους, σε σχέση με τη διαδικασία χορήγησης άδειας, καθώς και τους λόγους των καθυστερήσεων αυτών.

7. Εάν η θέση σε λειτουργία έργου κοινού ενδιαφέροντος παρουσιάζει καθυστέρηση σε σχέση με το πρόγραμμα υλοποίησης για λόγους άλλους εκτός από ανωτέρα βία για την οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνος ο φορέας υλοποίησης έργου:

α) στον βαθμό που είναι εφαρμόστεια τα αναφερόμενα στο άρθρο 22 παράγραφος 7 στοιχεία α), β) ή γ) των οδηγιών 2009/72/EK και 2009/73/EK μέτρα σύμφωνα τις αντίστοιχες εθνικές νομοθεσίες, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μεριμνούν για την υλοποίηση της επένδυσης·

β) εάν τα λαμβανόμενα σύμφωνα με το στοιχείο α) μέτρα των εθνικών ρυθμιστικών αρχών δεν είναι εφαρμόστεια, ο φορέας υλοποίησης του έργου επιλέγει τρίτο μέρος για τη χρηματοδότηση ή την κατασκευή του έργου εν όλω ή εν μέρει πριν η καθυστέρηση σε σχέση με την ημερομηνία θέσης σε λειτουργία που δηλώνεται στο πρόγραμμα υλοποίησης υπερβεί τα δύο έτη·

γ) εάν δεν επιλεγεί τρίτο μέρος σύμφωνα με το στοιχείο β), το κράτος μέλος ή, εάν υπάρχει σχετική πρόβλεψη του κράτους μέλους, η εθνική ρυθμιστική αρχή μπορεί να ορίσει, εντός δύο μηνών από τη λήξη της περιόδου που αναφέρεται στο στοιχείο β), τρίτο μέρος για τη χρηματοδότηση ή την κατασκευή του έργου το οποίο αποδέχεται ο φορέας υλοποίησης του έργου·

δ) εάν η καθυστέρηση σε σχέση με την ημερομηνία θέσης σε λειτουργία που δηλώνεται στο πρόγραμμα υλοποίησης υπερβεί τα δύο έτη και δύο μήνες, η Επιτροπή, με την επιφύλαξη της συμφωνίας και της πλήρους συνεργασίας των ενδιαφερόμενων κρατών μελών, μπορεί να προκηρύξει πρόσκληση υποβολής προτάσεων ανοικτή σε οιοδήποτε τρίτο μέρος ικανό να αποτελέσει φορέα υλοποίησης για να κατασκευάσει το έργο βάσει συμφωνημένου χρονοδιαγράμματος·

ε) όταν εφαρμόζονται τα στοιχεία γ) και δ), ο φορέας εκμετάλλευσης του συστήματος, στην περιοχή του οποίου πραγματοποιείται η επένδυση, παρέχει στους φορείς εκτέλεσης ή τους επενδυτές όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες για την υλοποίηση της επένδυσης, συνδέει τα νέα στοιχεία του ενεργειακού με το δίκτυο μεταφοράς και γενικά καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να διευκολύνει την πραγματοποίηση της επένδυσης και την ασφαλή, αξιόπιστη και αποδοτική λειτουργία και τη συντήρηση του έργου κοινού ενδιαφέροντος.

8. Έργο κοινού ενδιαφέροντος δύναται να διαγραφεί από τον ενωσιακό κατάλογο σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 4, εάν η συμπερίληψη του στον κατάλογο αυτό είχε βασισθεί σε εσφαλμένες πληροφορίες που ήσαν καθοριστικός παράγοντας για τη συμπερίληψη του έργου ή εάν το έργο αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης.

9. Τα έργα που δεν περιλαμβάνονται πλέον στον ενωσιακό κατάλογο χάνουν κάθε δικαίωμα και απαλλάσσονται από κάθε υποχρέωση που σχετίζεται με το καθεστώς του έργου κοινού ενδιαφέροντος που απορρέει από τον παρόντα κανονισμό.

Ωστόσο, ένα έργο που δεν περιλαμβάνεται πλέον στον ενωσιακό κατάλογο αλλά ο φάκελος της αίτησης του οποίου έχει γίνει δεκτός

προς εξέταση από την αρμόδια αρχή, διατηρεί τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το κεφάλαιο III, πλην των περιπτώσεων κατά τις οποίες το έργο δεν περιλαμβάνεται πλέον στον κατάλογο για τους λόγους που ορίζονται στην παράγραφο 8.

10. Το παρόν άρθρο τελεί υπό την επιφύλαξη τυχόν χρηματοδοτικής ενίσχυσης σχεδίου ενωσιακού ενδιαφέροντος πριν από την απόφαση διαγραφής του από τον κατάλογο.

Άρθρο 6

Ευρωπαίοι συντονιστές

1. Όταν έργο κοινού ενδιαφέροντος αντιμετωπίζει σοβαρές δυσκολίες σε ό,τι αφορά την υλοποίησή του, η Επιτροπή, με τη σύμφωνη γνώμη των ενδιαφερόμενων κρατών μελών, δύναται να διορίζει ευρωπαίο συντονιστή για ένα το πολύ έτος με δυνατότητα ανανέωσης δύο φορές.

2. Ο ευρωπαίος συντονιστής:

α) προωθεί τα έργα για τα οποία έχει διοριστεί ευρωπαίος συντονιστής και τον διασυννοριακό διάλογο μεταξύ των φορέων υλοποίησης έργων και όλων των ενδιαφερόμενων κύκλων συμφερόντων·

β) επικουρεί όλα τα μέρη ανάλογα με τις ανάγκες που προκύπτουν κατά τη διαβούλευσή τους με τους ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων και για την παροχή των απαραίτητων αδειών για τα έργα·

γ) κατά περίπτωση, συμβουλεύει τους φορείς υλοποίησης έργου σχετικά με τη χρηματοδότηση του έργου·

δ) διασφαλίζει την παροχή της κατάλληλης στήριξης και στρατηγικής καθοδήγησης από τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη για την προετοιμασία και την υλοποίηση των έργων·

ε) υποβάλλει ετησίως, και, κατά περίπτωση, μετά την ολοκλήρωση της εντολής του, έκθεση στην Επιτροπή για την πρόοδο των έργων και για τυχόν δυσκολίες και εμποδία που πιθανώς να προκαλέσουν σημαντικές καθυστερήσεις στην ημερομηνία θέσης σε λειτουργία των έργων. Η Επιτροπή διαβιβάζει την έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στις ενδιαφερόμενες ομάδες.

3. Η επιλογή του ευρωπαίου συντονιστή γίνεται με βάση την εμπειρία του σε ό,τι αφορά τα ειδικά καθήκοντα που του ανατίθενται για τα συγκεκριμένα έργα.

4. Η απόφαση διορισμού του ευρωπαίου συντονιστή καθορίζει τους όρους αναφοράς, που προσδιορίζουν αναλυτικά τη διάρκεια της εντολής, τα ειδικά καθήκοντα, τις αντίστοιχες προθεσμίες, και τη μεθοδολογία που θα χρησιμοποιηθεί. Η προσπάθεια συντονισμού είναι ανάλογη προς την πολυπλοκότητα και τις εκτιμώμενες δαπάνες των έργων.

5. Τα οικεία κράτη μέλη συνεργάζονται πλήρως με τον ευρωπαίο συντονιστή κατά την εκτέλεση των αναφερόμενων στις παραγράφους 2 και 4 καθηκόντων του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΔΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ

Άρθρο 7

«Καθεστώς προτεραιότητας» για έργα κοινού ενδιαφέροντος

1. Η έγκριση του ενωσιακού καταλόγου κατοχυρώνει, για τους σκοπούς ενδεχόμενων αποφάσεων στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης αδειών, την αναγκαιότητα που χαρακτηρίζει τα έργα αυτά από την άποψη της ενεργειακής πολιτικής, με την επιφύλαξη της ακριβούς θέσης, της χάραξης ή της τεχνολογίας του έργου.

2. Για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής διοικητικής επεξεργασίας της αίτησης, φάκελοι που αφορούν τα έργα κοινού ενδιαφέροντος, οι φορείς υλοποίησης έργων και όλες οι εμπλεκόμενες αρχές εξασφαλίζουν ότι οι φάκελοι αυτοί τυγχάνουν της ταχύτερης νομικά εφικτής μεταχείρισης.

3. Όταν υφίσταται το καθεστώς αυτό στο εθνικό δίκαιο, στα έργα κοινού ενδιαφέροντος αποδίδεται η μεγαλύτερη δυνατή εθνική προτεραιότητα και με βάση αυτό τον χαρακτηρισμό περνούν από τις διαδικασίες αδειοδότησης —και εάν προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο από τον χωροταξικό σχεδιασμό—, περιλαμβανομένων αυτών που αφορούν τις εκτιμήσεις περιβαλλοντικών επιπτώσεων, όπου και όπως προβλέπεται τέτοιου είδους μεταχείριση στο εθνικό δίκαιο που ισχύει για το αντίστοιχο είδος ενεργειακής υποδομής.

4. Έως τις 16 Αυγούστου 2013, η Επιτροπή εκδίδει μη δεσμευτική καθοδήγηση για να στηρίξει τα κράτη μέλη κατά τον προσδιορισμό των κατάλληλων νομοθετικών και μη νομοθετικών μέτρων για τον εξορθολογισμό των διαδικασιών εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και για να διασφαλίσει τη συνεπή εφαρμογή των διαδικασιών εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων που απαιτούνται βάσει του δικαίου της Ένωσης για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος.

5. Τα κράτη μέλη αξιολογούν, με βάση την προβλεπόμενη στην παράγραφο 4 καθοδήγηση, ποια μέτρα για τον εξορθολογισμό των διαδικασιών εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και τη συνεπή εφαρμογή τους είναι εφικτά, και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

6. Εννέα μήνες από την ημερομηνία έκδοσης της καθοδήγησης που προβλέπεται στην παράγραφο 4, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα μη νομοθετικά μέτρα που έχουν εντοπίσει βάσει της παραγράφου 5.

7. Είκοσι τέσσερις μήνες από την ημερομηνία έκδοσης της καθοδήγησης που προβλέπεται στην παράγραφο 4, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα νομοθετικά μέτρα που έχουν εντοπίσει βάσει της παραγράφου 5. Τα μέτρα αυτά τελούν υπό την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από το δίκαιο της Ένωσης.

8. Αναφορικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και το

άρθρο 4 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα έργα κοινού ενδιαφέροντος αναγνωρίζονται ως συμβάλλοντα στο δημόσιο συμφέρον από την άποψη της ενεργειακής πολιτικής, και μπορεί να θεωρηθεί ότι υπαγορεύονται από λόγους «επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος», εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπουν αυτές οι οδηγίες.

Σε περίπτωση που απαιτείται γνωμοδότηση της Επιτροπής σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ, η Επιτροπή και η αρμόδια αρχή δυνάμει του άρθρου 9 διασφαλίζουν ότι η απόφαση όσον αφορά τους λόγους «επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος» ενός έργου λαμβάνεται εντός της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 10 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 8

Οργάνωση της διαδικασίας χορήγησης αδειών

1. Έως τις 16 Νοεμβρίου 2013, κάθε κράτος μέλος ορίζει εθνική αρμόδια αρχή, η οποία φέρει την ευθύνη της διευκόλυνσης και του συντονισμού της διαδικασίας χορήγησης αδειών για έργα κοινού ενδιαφέροντος.

2. Η ευθύνη της αρμόδιας αρχής που ορίζεται στην παράγραφο 1 και/ή τα συναφή με αυτή καθήκοντα μπορούν να εκχωρηθούν σε άλλη αρχή ή να εκτελούνται από άλλη αρχή, ανά έργο κοινού ενδιαφέροντος ή ανά συγκεκριμένη κατηγορία έργων κοινού ενδιαφέροντος, υπό τον όρο ότι:

α) η αρμόδια αρχή ενημερώνει την Επιτροπή για την εν λόγω εκχώρηση και η πληροφορία αυτή δημοσιεύεται είτε από την εθνική αρμόδια αρχή είτε από τον φορέα υλοποίησης του έργου στον ιστότοπο που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 7·

β) μόνο μία αρχή είναι αρμόδια ανά έργο κοινού ενδιαφέροντος, αποτελεί τον αρμόδιο επαφής για τον φορέα υλοποίησης του έργου στη διαδικασία που οδηγεί στην εμπεριστατωμένη απόφαση για ένα δεδομένο έργο κοινού ενδιαφέροντος και συντονίζει την υποβολή όλων των συναφών εγγράφων και πληροφοριών.

Η αρμόδια αρχή μπορεί να διατηρήσει την ευθύνη του καθορισμού των προθεσμιών, με την επιφύλαξη των προθεσμιών που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10.

3. Η αρμόδια αρχή λαμβάνει μέτρα, με την επιφύλαξη των σχετικών απαιτήσεων του διεθνούς και ενωσιακού δικαίου, για να διευκολύνει την έκδοση της εμπεριστατωμένης απόφασης. Η εμπεριστατωμένη απόφαση εκδίδεται εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο άρθρο 10 παράγραφοι 1 και 2 και σύμφωνα με ένα από τα ακόλουθα συστήματα:

α) ολοκληρωμένο σύστημα: η εμπειριστατωμένη απόφαση εκδίδεται από την αρμόδια αρχή και είναι η μόνη νομικώς δεσμευτική απόφαση που προκύπτει από την εκ του νόμου προβλεπόμενη διαδικασία χορήγησης αδειών. Στις περιπτώσεις όπου εμπλέκονται άλλες αρχές στο έργο, μπορούν να γνωμοδοτήσουν σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο συμβάλλοντας στη διαδικασία. Η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη την τοποθέτησή τους·

β) συντονισμένο σύστημα: η εμπειριστατωμένη απόφαση περιλαμβάνει πολλαπλές επιμέρους νομικώς δεσμευτικές αποφάσεις που έχουν εκδώσει διάφορες εμπλεκόμενες αρχές, τις οποίες συντονίζει η αρμόδια αρχή. Η αρμόδια αρχή μπορεί να καθορίζει ομάδα εργασίας στην οποία εκπροσωπούνται όλες οι ενδιαφερόμενες αρχές προκειμένου να καταρτίσει πρόγραμμα χορήγησης αδειών σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 στοιχείο β), και προκειμένου να παρακολουθεί και να συντονίζει την εφαρμογή του. Η αρμόδια αρχή, στο πλαίσιο διαβούλευσης με τις άλλες ενδιαφερόμενες αρχές καθορίζει, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και με την επιφύλαξη των προθεσμιών που ορίζονται βάσει του άρθρου 10, εύλογο χρονικό διάστημα εντός του οποίου μπορούν να εκδοθούν οι επιμέρους αποφάσεις. Η αρμόδια αρχή δύναται να λάβει επιμέρους απόφαση εξ ονόματος μιας άλλης εθνικής αρχής, εάν η απόφαση της εν λόγω αρχής δεν εκδοθεί εμπρόθεσμα και δεν συντρέχουν επαρκείς λόγοι για την καθυστέρηση· ή, εφόσον προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο και στον βαθμό που αυτό είναι συμβατό με το δίκαιο της Ένωσης, η αρμόδια αρχή μπορεί να θεωρήσει ότι άλλη ενδιαφερόμενη εθνική αρχή έχει είτε εγκρίνει είτε απορρίψει το έργο, εφόσον η απόφαση δεν εκδοθεί εντός της προθεσμίας από την εν λόγω αρχή. Εφόσον προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο, η αρμόδια αρχή δύναται να αγνοήσει μια επιμέρους απόφαση άλλης εμπλεκόμενης εθνικής αρχής σε περίπτωση που δεν τη θεωρήσει επαρκώς τεκμηριωμένη σε σχέση με τα υποκείμενα στοιχεία που παρουσίασε η εν λόγω εθνική αρχή· στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια αρχή διασφαλίζει την τήρηση των σχετικών απαιτήσεων βάσει του διεθνούς και ενωσιακού δικαίου και αιτιολογεί δεόντως την απόφασή της·

γ) συνεργατικό σύστημα: η εμπειριστατωμένη απόφαση συντονίζεται από την αρμόδια αρχή. Η αρμόδια αρχή, στο πλαίσιο διαβούλευσης με τις άλλες εμπλεκόμενες αρχές καθορίζει, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και με την επιφύλαξη των προθεσμιών που ορίζονται βάσει του άρθρου 10, εύλογο χρονικό διάστημα εντός του οποίου μπορούν να εκδοθούν οι επιμέρους αποφάσεις. Επομένως τη συμμόρφωση των εμπλεκόμενων αρχών με τις προθεσμίες.

Αν μια μεμονωμένη απόφαση της εμπλεκόμενης αρχής δεν αναμένεται να εκδοθεί εντός της προθεσμίας, η εν λόγω αρχή ενημερώνει πάραυτα την αρμόδια αρχή και ενσωματώνει αιτιολόγηση για την καθυστέρηση. Εν συνεχεία, η αρμόδια αρχή επανακαθορίζει την προθεσμία εντός της οποίας εκδίδεται η επιμέρους απόφαση, πάντα τηρώντας τις συνολικές προθεσμίες που ορίζονται βάσει του άρθρου 10.

Αναγνωρίζοντας τις εθνικές ιδιαιτερότητες στις διαδικασίες σχεδιασμού και αδειοδότησης, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν

μεταξύ των τριών συστημάτων που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ) του πρώτου εδαφίου με στόχο τη διευκόλυνση και τον συντονισμό των διαδικασιών τους και να προκρίνουν προς εφαρμογή το πλέον αποτελεσματικό σύστημα. Εάν ένα κράτος μέλος επιλέξει το συνεργατικό σύστημα, ενημερώνει την Επιτροπή για τους λόγους που το οδήγησαν στην επιλογή αυτή. Η Επιτροπή αναλαμβάνει αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των συστημάτων στο πλαίσιο της έκθεσης που προβλέπεται στο άρθρο 17.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν διάφορα συστήματα, όπως αυτά ορίζονται στην παράγραφο 3, σε χερσαία και θαλάσσια έργα κοινού ενδιαφέροντος.

5. Εάν για ένα έργο κοινού ενδιαφέροντος απαιτούνται αποφάσεις από δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, οι αντίστοιχες αρμόδιες αρχές λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αποδοτική και αποτελεσματική συνεργασία και τον μεταξύ τους συντονισμό, συμπεριλαμβανομένης της τήρησης του άρθρου 10 παράγραφος 4. Τα κράτη μέλη εισάγουν κοινές διαδικασίες, ιδιαίτερα για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Άρθρο 9

Διαφάνεια και συμμετοχή των πολιτών

1. Έως τις 16 Μαΐου 2014, το κράτος μέλος ή η αρμόδια αρχή, κατά περίπτωση σε συνεργασία με τις άλλες εμπλεκόμενες αρχές, εκδίδει εγχειρίδιο διαδικασιών αδειοδότησης για έργα κοινού ενδιαφέροντος. Το εγχειρίδιο επικαιροποιείται δεόντως και είναι διαθέσιμο στο κοινό. Επίσης, περιλαμβάνει τουλάχιστον τις πληροφορίες που καθορίζονται στο παράρτημα VI σημείο 1. Το εγχειρίδιο δεν αποτελεί νομικώς δεσμευτικό έγγραφο, αλλά μπορεί να παραπέμπει ή να αναφέρεται σε συναφείς νομικές διατάξεις.

2. Με την επιφύλαξη τυχόν απαιτήσεων που ισχύουν βάσει των συμβάσεων του Aarhus και του Espoo και του σχετικού δικαίου της Ένωσης, όλοι οι συμμετέχοντες στη διαδικασία χορήγησης αδειών τηρούν τις αρχές περί συμμετοχής των πολιτών που καθορίζονται στο παράρτημα VI σημείο 3.

3. Με βάση το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο α), εντός ενδεικτικής περιόδου τριών μηνών από την έναρξη της διαδικασίας χορήγησης άδειας ο φορέας υλοποίησης του έργου καταρτίζει και υποβάλλει στην αρμόδια αρχή, ακολουθώντας τη διαδικασία που περιγράφεται στο εγχειρίδιο της παραγράφου 1 και τις κατευθυντήριες γραμμές του παραρτήματος VI, ένα σχέδιο σχετικά με τη συμμετοχή των πολιτών. Εντός τριών μηνών, η αρμόδια αρχή ζητεί τροποποιήσεις ή εγκρίνει το σχέδιο σχετικά με τη συμμετοχή των πολιτών· στο πλαίσιο αυτό, η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη οιαδήποτε μορφή συμμετοχής των πολιτών και διαβούλευσης έλαβε χώρα πριν από την έναρξη της διαδικασίας χορήγησης της άδειας, αν η συμμετοχή και διαβούλευση πληρούσαν τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου.

Εφόσον ο φορέας υλοποίησης του έργου σκοπεύει να επιφέρει σημαντικές αλλαγές σε εγκεκριμένο σχέδιο, ενημερώνει την αρμόδια αρχή η οποία και μπορεί να ζητήσει τροποποιήσεις.

4. Πριν από την υποβολή του τελικού και πλήρους φακέλου της αίτησης στην αρμόδια αρχή με βάση το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο α), διενεργείται τουλάχιστον μία δημόσια διαβούλευση από τον φορέα υλοποίησης ή, όπου το επιτάσσει το εθνικό δίκαιο, από την αρμόδια αρχή. Η ανωτέρω διάταξη ισχύει με την επιφύλαξη οιασδήποτε δημόσιας διαβούλευσης διενεργείται μετά την υποβολή της αίτησης για τη συναίνεση ανάπτυξης σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 2011/92/ΕΕ. Μέσω της δημόσιας διαβούλευσης ενημερώνονται εγκαίρως οι ενδιαφερόμενοι κύκλοι συμπεριφέροντων που αναφέρονται στο παράρτημα VI σημείο 3 στοιχείο α) σχετικά με το έργο και διευκολύνεται ο προσδιορισμός της καταλληλότερης τοποθεσίας ή διαδρομής και τα σχετικά ζητήματα που θα αφορά ο φάκελος της αίτησης. Οι ελάχιστες απαιτήσεις για την εν λόγω δημόσια διαβούλευση διευκρινίζονται στο παράρτημα VI σημείο 5.

Ο φορέας υλοποίησης του έργου συντάσσει έκθεση που περιλαμβάνει συνοπτικά τα αποτελέσματα των σχετικών με την συμμετοχή του κοινού δραστηριοτήτων πριν από την υποβολή του φακέλου της αίτησης, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων που έλαβαν χώρα πριν αρχίσει η διαδικασία χορήγησης της άδειας. Η έκθεση αυτή υποβάλλεται από τον φορέα μαζί με τον φάκελο της αίτησης στην αρμόδια αρχή. Τα αποτελέσματα αυτά λαμβάνονται δεόντως υπόψη στην εμπεριστατωμένη απόφαση.

5. Για τα έργα που διασχίζουν τα σύνορα δύο ή περισσότερων κρατών μελών, οι δημόσιες διαβουλεύσεις που πραγματοποιούνται δυνάμει τις παραγράφου 4 σε καθένα από τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη λαμβάνουν χώρα έως και δύο μήνες μετά την έναρξη της πρώτης δημόσιας διαβούλευσης.

6. Για τα έργα που ενδέχεται να έχουν σημαντικές δυσμενείς διασυνοριακές επιπτώσεις σε ένα ή περισσότερα γειτονικά κράτη μέλη, όπου ισχύουν το άρθρο 7 της οδηγίας 2011/92/ΕΕ και η σύμβαση Espoo, οι σχετικές πληροφορίες διατίθενται στην αρμόδια αρχή των γειτονικών κρατών μελών. Η αρμόδια αρχή των γειτονικών κρατών μελών γνωστοποιεί, στο πλαίσιο της διαδικασίας κοινοποίησης κατά περίπτωση, εάν αυτή, ή οιαδήποτε άλλη εμπλεκόμενη αρχή, επιθυμεί να συμμετάσχει στις εν λόγω διαδικασίες δημόσιας διαβούλευσης.

7. Ο φορέας υλοποίησης του έργου ή, όπου υπάρχει σχετική πρόβλεψη στο εθνικό δίκαιο, η αρμόδια αρχή δημιουργούν και ενημερώνουν τακτικά έναν ιστότοπο για το έργο, στον οποίο δημοσιεύουν πληροφορίες σχετικά με το έργο κοινού ενδιαφέροντος. Ο ιστότοπος αυτός συνδέεται με τον ιστότοπο της Επιτροπής και πληροί τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο παράρτημα VI σημείο 6. Επιπλέον, διαφυλάσσεται ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών.

Επίσης, οι φορείς υλοποίησης έργων δημοσιεύουν τις σχετικές πληροφορίες με άλλα, κατάλληλα μέσα ενημέρωσης, στα οποία έχει ευρεία πρόσβαση το κοινό.

Άρθρο 10

Διάρκεια και εφαρμογή της διαδικασίας χορήγησης αδειών

1. Η διαδικασία χορήγησης αδειών αποτελείται από δύο διαδικασίες:

α) Η διαδικασία που προηγείται της αίτησης, που καλύπτει την περίοδο μεταξύ της έναρξης της διαδικασίας χορήγησης άδειας και της αποδοχής των υποβληθέντων εγγράφων του φακέλου της αίτησης από την αρμόδια αρχή, ολοκληρώνεται εντός ενδεικτικής περιόδου δύο ετών.

Η διαδικασία αυτή περιλαμβάνει την προπαρασκευή ενδεχόμενων περιβαλλοντικών εκθέσεων την οποία αναλαμβάνουν οι φορείς υλοποίησης του έργου.

Για την κατοχύρωση της έναρξης της διαδικασίας χορήγησης άδειας, οι φορείς υλοποίησης έργων κοινοποιούν εγγράφως το έργο στην αρμόδια αρχή των οικείων κρατών μελών, το οποίο συνοδεύεται από μια σύντομη παρουσίαση του έργου με εύλογο βαθμό ανάλυσης. Το αργότερο τρεις μήνες μετά την παραλαβή της κοινοποίησης, η αρμόδια αρχή, μεταξύ άλλων εξ ονόματος άλλων εμπλεκόμενων αρχών, την κάνει δεκτή ή, εάν θεωρεί ότι το έργο δεν έχει φτάσει σε αρκετό βαθμό ωριμότητας για να περάσει στη διαδικασία χορήγησης άδειας, την απορρίπτει εγγράφως. Σε περίπτωση απόρριψης, η αρμόδια αρχή τεκμηριώνει την απόφασή της, μεταξύ άλλων εξ ονόματος άλλων εμπλεκόμενων αρχών. Η ημερομηνία υπογραφής της αποδοχής της κοινοποίησης από την αρμόδια αρχή σηματοδοτεί την έναρξη της διαδικασίας χορήγησης άδειας. Όταν εμπλέκονται δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, η ημερομηνία αποδοχής της τελευταίας κοινοποίησης από την αρμόδια αρχή σηματοδοτεί την έναρξη της διαδικασίας χορήγησης άδειας.

β) Η εκ του νόμου προβλεπόμενη διαδικασία χορήγησης άδειας, που καλύπτει την περίοδο από την ημερομηνία αποδοχής της υποβληθείσας αίτησης έως την έκδοση εμπεριστατωμένης απόφασης, δεν υπερβαίνει το ένα έτος και έξι μήνες. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν προγενέστερη ημερομηνία για την προθεσμία, εφόσον το κρίνουν σκόπιμο.

2. Η συνολική διάρκεια των δύο διαδικασιών που προβλέπονται στην παράγραφο 1 δεν υπερβαίνει τους τρεις και έξι μήνες. Ωστόσο, εάν η αρμόδια αρχή εκτιμά ότι δεν είναι δυνατή η ολοκλήρωση για το ένα ή και τα δύο στάδια της διαδικασίας χορήγησης της άδειας εντός των προθεσμιών της παραγράφου 1, μπορεί να αποφασίσει, πριν από την εκπνοή των προθεσμιών και κατά περίπτωση, να παρατείνει τη μία ή και τις δύο προθεσμίες κατά εννέα μήνες κατ' ανώτατο όριο και για τις δύο διαδικασίες συνολικά.

Στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια αρχή ενημερώνει την εμπλεκόμενη ομάδα και της εκθέτει τα μέτρα που έχει λάβει ή πρόκειται να λάβει για την ολοκλήρωση της διαδικασίας χορήγησης της άδειας όσο το δυνατόν συντομότερα. Η ομάδα δύναται να ζητήσει από την αρμόδια αρχή τακτική ενημέρωση για την πρόοδο στο θέμα αυτό.

3. Στα κράτη μέλη στα οποία ο καθορισμός της χάραξης ή της τοποθεσίας που διεξάγεται αποκλειστικά και μόνο για τον συγκεκριμένο σκοπό του σχεδιαζόμενου έργου, περιλαμβανομένου του σχεδιασμού των ειδικών διαδρόμων της υποδομής του συγκεκριμένου δικτύου, δεν μπορεί να περιληφθεί στη διαδικασία που οδηγεί στην εμπεριστατωμένη απόφαση, η αντίστοιχη απόφαση λαμβάνεται εντός χωριστής περιόδου έξι μηνών, με αφετηρία την ημερομηνία υποβολής των τελικών και πλήρων εγγράφων από τον φορέα υλοποίησης του έργου.

Στην περίπτωση αυτή η περίοδος παράτασης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 περιορίζεται σε έξι μήνες, διάστημα στο οποίο περιλαμβάνεται και η διαδικασία που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο.

4. Η διαδικασία που προηγείται της αίτησης περιλαμβάνει τα εξής στάδια:

α) μετά την αποδοχή της κοινοποίησης, δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο α), η αρμόδια αρχή, σε στενή συνεργασία με τις άλλες αρχές που αφορά το έργο, και κατά περίπτωση μετά από πρόταση του φορέα υλοποίησης του έργου, προσδιορίζει το υλικό πεδίο και το κατά πόσον θα είναι λεπτομερείς οι πληροφορίες που θα υποβάλει ο φορέας υλοποίησης του έργου ως τμήμα του φακέλου της αίτησης για την έκδοση εμπεριστατωμένης απόφασης. Ο κατάλογος ελέγχου που παρατίθεται στο παράρτημα VI σημείο 1 στοιχείο ε) αποτελεί τη βάση για τον προσδιορισμό αυτών των στοιχείων·

β) η αρμόδια αρχή, σε στενή συνεργασία με τον φορέα υλοποίησης του έργου και άλλες εμπλεκόμενες αρχές και λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα των δραστηριοτήτων που προβλέπονται στο στοιχείο α), καταρτίζει λεπτομερές πρόγραμμα της διαδικασίας χορήγησης άδειας, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του παραρτήματος VI σημείο 2.

Για τα έργα που διασχίζουν τα σύνορα δύο ή περισσότερων κρατών μελών, οι αρμόδιες αρχές των οικείων κρατών μελών καταρτίζουν κοινό πρόγραμμα στο οποίο μεριμνούν ώστε να ευθυγραμμίζονται τα χρονοδιαγράμματά τους·

γ) μετά την παραλαβή του σχεδίου του φακέλου αίτησης, εάν καταστεί απαραίτητο, η αρμόδια αρχή, εξ ονόματος άλλων εμπλεκόμενων αρχών μεταξύ άλλων, ζητά να προσκομίσει ο φορέας υλοποίησης του έργου τις πληροφορίες που λείπουν, οι οποίες μπορούν να αφορούν αποκλειστικά ζητήματα που προσδιορίζονται στο στοιχείο α). Εντός τριών μηνών από την υποβολή των πληροφοριών που έλειπαν, η αρμόδια αρχή αποδέχεται εγγράφως την αίτηση προς εξέταση. Μπορεί να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες μόνο εάν νέες συνθήκες δικαιολογούν την υποβολή τους.

5. Ο φορέας υλοποίησης του έργου διασφαλίζει την πληρότητα και την κατάλληλη ποιότητα του φακέλου της αίτησης και ζητά τη γνώμη της αρμόδιας αρχής σχετικά με τον φάκελο αυτό όσο το δυνατόν πιο νωρίς κατά τη διαδικασία που προηγείται της αίτησης. Ο φορέας υλοποίησης του έργου συνεργάζεται πλήρως με την αρμόδια αρχή για την τήρηση των προθεσμιών και τη συμμόρφωση

με το λεπτομερές πρόγραμμα κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 4 στοιχείο β).

6. Οι προθεσμίες του παρόντος άρθρου τελούν υπό την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από το διεθνές και ενωσιακό δίκαιο και των διαδικασιών προσφυγής ενώπιον των διοικητικών και δικαστικών αρχών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

Άρθρο 11

Ανάλυση κόστους-οφέλους για όλο το ενεργειακό σύστημα

1. Έως τις 16 Νοεμβρίου 2013, το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Διαχειριστών Συστημάτων Μεταφοράς (ΕΔΔΣΜ) ηλεκτρικής ενέργειας και το ΕΔΔΣΜ αερίου δημοσιοποιούν και υποβάλλουν στα κράτη μέλη, στην Επιτροπή και στον Οργανισμό, τις αντίστοιχες μεθοδολογίες τους, που αφορά μεταξύ άλλων τη διαμόρφωση των δικτύων και της αγοράς, εκπόνησης εναρμονισμένης ανάλυσης κόστους-οφέλους για ολόκληρο το ενεργειακό σύστημα της Ένωσης. Η ανάλυση αυτή θα αφορά τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα II σημείο 1 στοιχεία α) έως δ) και παράρτημα II σημείο 2. Οι μεθοδολογίες αυτές εφαρμόζονται στην προετοιμασία κάθε επακόλουθου δεκαετούς σχεδίου ανάπτυξης δικτύων που εκπονούν το ΕΔΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας ή το ΕΔΔΣΜ αερίου δυνάμει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 715/2009. Οι μεθοδολογίες καταρτίζονται με βάση τις οριζόμενες στο παράρτημα V αρχές και συνάδουν με τους κανόνες και τους δείκτες που ορίζονται στο παράρτημα IV.

Πριν υποβάλουν τις αντίστοιχες μεθοδολογίες τους, το ΕΔΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας και το ΕΔΔΣΜ αερίου διενεργούν εκτενή διαδικασία διαβούλευσης στην οποία συμμετέχουν τουλάχιστον οι οργανισμοί που εκπροσωπούν όλους τους συναφείς ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων —και, αν κριθεί αναγκαίο, οι ίδιοι οι ενδιαφερόμενοι κύκλοι συμφερόντων—, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές και άλλες εθνικές αρχές.

2. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή των μεθοδολογιών, ο Οργανισμός εκδίδει γνωμοδότηση η οποία απευθύνεται στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή για τις μεθοδολογίες και τη δημοσιοποιεί.

3. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή της γνωμοδότησης του Οργανισμού, η Επιτροπή εκδίδει, και τα κράτη μέλη μπορούν να εκδώσουν, γνωμοδότηση για τις μεθοδολογίες. Οι γνωμοδοτήσεις υποβάλλονται στο ΕΔΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας ή στο ΕΔΔΣΜ αερίου.

4. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή της τελευταίας γνωμοδότησης βάσει της παραγράφου 3, το ΕΔΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας και το ΕΔΔΣΜ αερίου προσαρμόζουν τις μεθοδολογίες τους λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις παραληφθείσες γνωμοδοτήσεις των κρατών μελών, τη γνωμοδότηση της Επιτροπής και τη γνωμοδότηση του Οργανισμού και τις υποβάλλουν προς έγκριση στην Επιτροπή.

5. Εντός δύο εβδομάδων από την έγκριση της Επιτροπής, το ΕΔΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας και το ΕΔΔΣΜ αερίου δημοσιεύουν τις αντίστοιχες μεθοδολογίες τους στους ιστοτόπους τους. Κατόπιν αιτήματος, διαβιβάζουν στην Επιτροπή και τον Οργανισμό τα αντίστοιχα σύνολα εισερχόμενων δεδομένων κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα V σημείο 1, καθώς επίσης και άλλα σχετικά δεδομένα που αφορούν τα δίκτυα, τη ροή του φορτίου και την αγορά σε επαρκώς ακριβή μορφή σύμφωνα με το εθνικό δικαίο και τις σχετικές συμφωνίες εμπιστευτικότητας. Τα δεδομένα είναι έγκυρα κατά την ημερομηνία του αιτήματος. Η Επιτροπή και ο Οργανισμός εξασφαλίζουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των δεδομένων αυτών κατά την επεξεργασία που πραγματοποιείται από τους εν λόγω φορείς ή από οιοδήποτε μέρος εκπονεί αναλύσεις για λογαριασμό τους με βάση τα εν λόγω δεδομένα.

6. Οι μεθοδολογίες επικαιροποιούνται και βελτιώνονται τακτικά κατά τις παραγράφους 1 έως 5. Με δική του πρωτοβουλία ή μετά από δεόντως τεκμηριωμένο αίτημα εθνικών ρυθμιστικών αρχών ή ενδιαφερόμενων κύκλων συμφερόντων και μετά την επίσημη διαβούλευση με τις οργανώσεις που εκπροσωπούν όλους τους ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων και την Επιτροπή, ο Οργανισμός δύναται να ζητήσει την ενημέρωση ή τη βελτίωση της μεθοδολογίας κατόπιν κατάλληλης αιτιολόγησης και με την κατάρτιση χρονοδιαγραμμάτων. Ο Οργανισμός δημοσιοποιεί τα αιτήματα των εθνικών ρυθμιστικών αρχών ή των ενδιαφερόμενων κύκλων συμφερόντων και όλα τα συναφή έγγραφα που δεν είναι εμπορικώς ευαίσθητα και βάσει των οποίων προκύπτει το αίτημα του Οργανισμού για επικαιροποίηση ή βελτίωση.

7. Έως τις 16 Μαΐου 2015, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές που συνεργάζονται στο πλαίσιο του Οργανισμού καταρτίζουν και δημοσιοποιούν δέσμη δεικτών και αντίστοιχες τιμές αναφοράς για τη σύγκριση των επενδυτικών δαπανών ανά μονάδα για συγκρίσιμα έργα των κατηγοριών υποδομών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II σημεία 1 και 2. Οι τιμές αυτές αναφοράς μπορούν να χρησιμοποιούνται από το ΕΔΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας και το ΕΔΔΣΜ αερίου για τις αναλύσεις που διενεργούνται για τα επακόλουθα δεκαετή σχέδια ανάπτυξης δικτύων.

8. Έως την 31η Δεκεμβρίου 2016, το ΕΔΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας και το ΕΔΔΣΜ αερίου υποβάλλουν από κοινού στην Επιτροπή και τον Οργανισμό ένα συνεκτικό μοντέλο διασύνδεσης δικτύου και αγοράς ηλεκτρισμού και αερίου, που περιλαμβάνει τόσο τις υποδομές μεταφοράς ηλεκτρισμού και αερίου όσο και τις εγκαταστάσεις αποθήκευσης και ΥΦΑ και καλύπτει τις περιοχές και τους διαδρόμους προτεραιότητας που επισημαίνονται και καταρτίζονται σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στο παράρτημα V. Μετά την έγκρισή του από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στις παραγράφους 2 έως 4, το μοντέλο αυτό συμπεριλαμβάνεται στις μεθοδολογίες.

Άρθρο 12

Διευκόλυνση των επενδύσεων με διασυνοριακό αντίκτυπο

1. Οι πράγματι προκύψασες επενδυτικές δαπάνες, από τις οποίες εξαιρούνται οι δαπάνες συντήρησης, που σχετίζονται με έργο

κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτει στις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα II σημείο 1 στοιχεία α), β) και δ) και στο παράρτημα II σημείο 2 βαρύνουν τους αντίστοιχους ΔΣΜ ή τους φορείς υλοποίησης των υποδομών μεταφοράς των κρατών μελών όπου εντοπίζονται τα καθαρά θετικά αποτελέσματα του έργου και, στον βαθμό που δεν καλύπτονται από μισθώματα συμφόρησης ή άλλα τέλη, καταβάλλονται από τους χρήστες του δικτύου μέσω των τιμολογίων πρόσβασης στα δίκτυα σε αυτά τα κράτη μέλη.

2. Για ένα έργο κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτει στις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα II σημείο 1 στοιχεία α), β) και δ) και στο παράρτημα II σημείο 2, οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται μόνον εφόσον τουλάχιστον ένας φορέας υλοποίησης έργου ζητήσει από τις αρμόδιες εθνικές αρχές την εφαρμογή του παρόντος άρθρου για ολόκληρο το κόστος του έργου ή μέρος αυτού. Για ένα έργο κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτει στις κατηγορίες του παραρτήματος II σημείο 2, οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται μόνον εφόσον έχει ήδη διενεργηθεί αξιολόγηση της ζήτησης στην αγορά και διαπιστώθηκε ότι οι πράγματι προκύψασες επενδυτικές δαπάνες δεν αναμένεται να καλυφθούν από τα τιμολόγια.

Όταν υπάρχουν περισσότεροι του ενός φορείς υλοποίησης για ένα έργο, οι οικείες εθνικές ρυθμιστικές αρχές ζητούν αμελλητί από όλους τους φορείς υλοποίησης να υποβάλουν από κοινού το αίτημα επένδυσης σύμφωνα με την παράγραφο 3.

3. Για ένα έργο κοινού ενδιαφέροντος στο οποίο εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1, οι φορείς υλοποίησης του έργου ενημερώνουν τακτικά, τουλάχιστον μία φορά ανά έτος και εωστού το έργο τεθεί σε λειτουργία, όλες τις εμπλεκόμενες εθνικές ρυθμιστικές αρχές σχετικά με την πρόοδο του έργου και τον προσδιορισμό του κόστους και των συνεπειών που επιφέρει.

Μόλις ένα τέτοιο έργο φτάσει σε επαρκή βαθμό ωριμότητας, οι φορείς υλοποίησης του έργου, μετά από διαβούλευση με τους ΔΣΜ από όλα τα κράτη μέλη όπου εντοπίζονται τα καθαρά θετικά αποτελέσματα του έργου, υποβάλλουν αίτημα επένδυσης. Αυτό το αίτημα επένδυσης περιλαμβάνει αίτημα για διασυνοριακό επιμερισμό κόστους και υποβάλλεται σε όλες τις εμπλεκόμενες εθνικές ρυθμιστικές αρχές μαζί με τα εξής:

α) ειδική ανάλυση κόστους-οφέλους του έργου που συνάδει με τη μεθοδολογία που καταρτίζεται δυνάμει του άρθρου 11 και λαμβάνει υπόψη τα πέραν των συνόρων του εμπλεκόμενου κράτους μέλους οφέλη·

β) επιχειρηματικό σχέδιο που αξιολογεί την οικονομική βιωσιμότητα του έργου, συμπεριλαμβανομένου του επιλεχθέντος τρόπου χρηματοδότησης, και, για ένα έργο κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτει στην κατηγορία του παραρτήματος II σημείο 2, τα αποτελέσματα της δοκιμής αγοράς· και

γ) αν είναι δυνατή η συμφωνία των φορέων υλοποίησης του έργου, τεκμηριωμένη πρόταση για διασυνοριακό επιμερισμό του κόστους.

Εάν έργο υλοποιείται από διάφορους φορείς εκμετάλλευσης, το αίτημα επένδυσης υποβάλλεται από κοινού.

Για τα έργα που περιλαμβάνονται στον πρώτο ενωσιακό κατάλογο έργων, οι φορείς υλοποίησης υποβάλλουν το αίτημα επένδυσης τους έως την 31η Οκτωβρίου 2013.

Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διαβιβάζουν αμελλητί ένα αντίγραφο κάθε αιτήματος επένδυσης, μόλις το λάβουν, στον Οργανισμό προς ενημέρωσή αυτού.

Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές και ο Οργανισμός διαφυλάσσουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εμπορικών ευαίσθητων πληροφοριών.

4. Εντός έξι μηνών από την ημερομηνία παραλαβής του τελευταίου αιτήματος επένδυσης από τις εμπλεκόμενες εθνικές ρυθμιστικές αρχές, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές, κατόπιν διαβούλευσης με τους εμπλεκόμενους φορείς υλοποίησης του έργου, λαμβάνουν συντονισμένες αποφάσεις σχετικά με τον επιμερισμό του επενδυτικού κόστους που θα βαρύνει κάθε φορέα εκμετάλλευσης συστήματος για το έργο, καθώς επίσης και σχετικά με την συμπερίληψή του στα τιμολόγια. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να αποφασίσουν τον επιμερισμό ενός μέρους μόνο των δαπανών ή μπορούν να αποφασίσουν να επιμερίσουν τις δαπάνες σε μια δέσμη διαφόρων έργων κοινού ενδιαφέροντος.

Κατά τον επιμερισμό του κόστους, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές λαμβάνουν υπόψη τα τρέχοντα ή εκτιμώμενα:

— μισθώματα συμφόρησης ή άλλα τέλη,

— έσοδα από τον μηχανισμό αντιστάθμισης μεταξύ των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς που ιδρύθηκε δια του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009.

Κατά την απόφαση διασυννοριακού επιμερισμού του κόστους, λαμβάνονται υπόψη το οικονομικό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό κόστος, αλλά και τα αντίστοιχα οφέλη των έργων στα οικεία κράτη μέλη και η ενδεχόμενη ανάγκη χρηματοδοτικής στήριξης.

Κατά την απόφαση διασυννοριακού επιμερισμού του κόστους, οι σχετικές εθνικές ρυθμιστικές αρχές, σε διαβούλευση με τους οικείους ΔΣΜ, επιδιώκουν την επίτευξη αμοιβαίας συμφωνίας που θα βασίζεται μεταξύ άλλων και στις πληροφορίες της παραγράφου 3 στοιχεία α) και β).

Εάν ένα έργο κοινού ενδιαφέροντος μετριάξει αρνητικές εξωτερικές επιδράσεις, όπως ροές κλειστού βρόγχου, και το έργο αυτό εκτελείται στο κράτος μέλος στο οποίο δημιουργείται η αρνητική εξωτερική επίδραση, τέτοιος μετριασμός δεν θεωρείται διασυννοριακό

όφελος και δεν συνιστά, ως εκ τούτου, βάση για τον επιμερισμό του κόστους στον ΔΣΜ των κρατών μελών που πλήττονται από αυτές τις αρνητικές εξωτερικές επιδράσεις.

5. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές, με βάση τον διασυννοριακό επιμερισμό του κόστους όπως ορίζεται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, λαμβάνουν υπόψη τις πραγματικές δαπάνες που προκύπτουν για έναν ΔΣΜ ή άλλο φορέα υλοποίησης του έργου ως αποτέλεσμα των επενδύσεων κατά τον καθορισμό ή την έγκριση των τιμολογίων σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2009/72/ΕΚ και το άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2009/73/ΕΚ, στο μέτρο που οι δαπάνες αυτές αντιστοιχούν στις δαπάνες ενός αποτελεσματικού και διαρθρωτικά συγκρίσιμου φορέα εκμετάλλευσης.

Η απόφαση για τον επιμερισμό του κόστους κοινοποιείται, αμελλητί, από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές στον Οργανισμό μαζί με όλες τις σχετικές πληροφορίες. Ειδικότερα, αναφέρονται λεπτομερώς οι λόγοι βάσει των οποίων έγινε ο επιμερισμός του κόστους μεταξύ των κρατών μελών, όπως τα εξής:

α) εκτίμηση των εντοπιζόμενων επιπτώσεων, μεταξύ άλλων σχετικά με τα τιμολόγια των δικτύων, για καθένα από τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη·

β) αξιολόγηση του επιχειρηματικού σχεδίου της παραγράφου 3 στοιχείο β)·

γ) τις θετικές εξωτερικές επιδράσεις του έργου σε περιφερειακό ή ενωσιακό επίπεδο·

δ) το αποτέλεσμα της διαβούλευσης με τους εμπλεκόμενους φορείς υλοποίησης του έργου.

Η απόφαση επιμερισμού του κόστους δημοσιεύεται.

6. Αν οι εμπλεκόμενες εθνικές ρυθμιστικές αρχές δεν καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με το αίτημα επένδυσης εντός έξι μηνών από την ημερομηνία παραλαβής του αιτήματος από την τελευταία εθνική ρυθμιστική αρχή, ενημερώνουν αμελλητί τον Οργανισμό.

Στην περίπτωση αυτή ή κατόπιν κοινού αιτήματος των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, η απόφαση σχετικά με το επενδυτικό αίτημα, συμπεριλαμβανομένου του διασυννοριακού επιμερισμού του κόστους κατά την παράγραφο 3 καθώς και του τρόπου με τον οποίο το κόστος των επενδύσεων θα αντικατοπτρίζεται στα τιμολόγια, λαμβάνεται από τον Οργανισμό εντός τριών μηνών από την ημερομηνία της προσφυγής.

Πριν αποφανθεί, ο Οργανισμός διαβουλεύεται με τις εμπλεκόμενες εθνικές ρυθμιστικές αρχές και τους φορείς υλοποίησης του έργου. Η περίοδος τριών μηνών που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο μπορεί να επεκταθεί κατά δύο μήνες στην περίπτωση που ο Οργανισμός χρειάζεται επιπλέον πληροφορίες. Η επιπλέον προθεσμία αρχίζει την επομένη της ημέρας παραλαβής όλων των πληροφοριών.

Η απόφαση επιμερισμού του κόστους δημοσιεύεται. Εφαρμόζονται εν προκειμένω τα άρθρα 19 και 20 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 713/2009.

7. Ο Οργανισμός κοινοποιεί αμελλητί αντίγραφο όλων των αποφάσεων επιμερισμού του κόστους, καθώς και όλων των σχετικών πληροφοριών, στην Επιτροπή. Τα εν λόγω στοιχεία είναι δυνατόν να παρέχονται σε συγκεντρωτική μορφή. Η Επιτροπή διαφυλάσσει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εμπορικώς ευαίσθητων πληροφοριών.

8. Η απόφαση επιμερισμού του κόστους δεν επηρεάζει το δικαίωμα των ΔΣΜ να επιβάλλουν επιβαρύνσεις για την πρόσβαση στο δίκτυο ούτε το δικαίωμα των εθνικών ρυθμιστικών αρχών να τις εγκρίνουν σύμφωνα με το άρθρο 32 των οδηγιών 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ, το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 715/2009.

9. Το παρόν άρθρο δεν ισχύει για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που έχουν λάβει:

α) απαλλαγή από τα άρθρα 32, 33, 34 και το άρθρο 41 παράγραφοι 6, 8 και 10 της οδηγίας 2009/73/ΕΚ δυνάμει του άρθρου 36 της οδηγίας 2009/73/ΕΚ·

β) απαλλαγή από το άρθρο 16 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009 ή απαλλαγή από το άρθρο 32 και το άρθρο 37 παράγραφοι 6 και 10 της οδηγίας 2009/72/ΕΚ δυνάμει του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009·

γ) απαλλαγή βάσει του άρθρου 22 της οδηγίας 2003/55/ΕΚ ⁽¹⁾, ή

δ) απαλλαγή βάσει του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1228/2003 ⁽²⁾.

Άρθρο 13

Κίνητρα

1. Σε περίπτωση που ένας φορέας υλοποίησης παρουσιάζει υψηλότερους κινδύνους σε ό,τι αφορά την υλοποίηση, την κατασκευή, τη λειτουργία ή τη συντήρηση ενός έργου κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτει στις κατηγορίες που ορίζονται στο παράρτημα II

σημείο 1 στοιχεία α), β) και δ) και στο παράρτημα II σημείο 2, σε σχέση με τους κινδύνους που προκύπτουν συνήθως σε παρεμφερές έργο υποδομής τα κράτη μέλη και οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διασφαλίζουν ότι στο εν λόγω έργο παρέχονται κατάλληλα κίνητρα σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 8 της οδηγίας 2009/72/ΕΚ, το άρθρο 41 παράγραφος 8 της οδηγίας 2009/73/ΕΚ, το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 715/2009.

Το πρώτο εδάφιο δεν ισχύει εάν στο έργο κοινού ενδιαφέροντος έχει δοθεί:

α) απαλλαγή από τα άρθρα 32, 33, 34 και το άρθρο 41 παράγραφοι 6, 8 και 10 της οδηγίας 2009/73/ΕΚ δυνάμει του άρθρου 36 της οδηγίας 2009/73/ΕΚ·

β) απαλλαγή από το άρθρο 16 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009 ή απαλλαγή από το άρθρο 32 και το άρθρο 37 παράγραφοι 6 και 10 της οδηγίας 2009/72/ΕΚ δυνάμει του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009·

γ) απαλλαγή βάσει του άρθρου 22 της οδηγίας 2003/55/ΕΚ, ή

δ) απαλλαγή βάσει του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1228/2003.

2. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές αποφασίζουν τη χορήγηση των κινήτρων της παραγράφου 1 σύμφωνα με τα πορίσματα της ανάλυσης κόστους-οφέλους βάσει της μεθοδολογίας που καταρτίζεται δυνάμει του άρθρου 11 και ιδιαίτερα τις θετικές εξωτερικές επιδράσεις του έργου σε περιφερειακό ή ενωσιακό επίπεδο. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές αναλύουν περαιτέρω τους ειδικούς κινδύνους που οφείλονται στους φορείς υλοποίησης του έργου, τα μέτρα μετριασμού κινδύνου που έχουν ληφθεί και την αιτιολόγηση του κινδύνου με στόχο την επίτευξη του καθαρού θετικού αντικτύπου του έργου σε σύγκριση με μια λιγότερο επισφαλή εναλλακτική. Οι επιλέξιμοι κίνδυνοι αφορούν κυρίως τις νέες τεχνολογίες μεταφοράς, τόσο χερσαίες όσο και υπερακτικές, το έλλειμμα είσπραξης των δαπανών και την ανάπτυξη.

3. Τα κίνητρα που παρέχει η απόφαση λαμβάνουν υπόψη τον ειδικό χαρακτήρα του κινδύνου και μπορούν να περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων:

α) τους κανόνες για τις προληπτικές επενδύσεις, ή

β) τους κανόνες για την αναγνώριση αποδοτικών δαπανών που προκύπτουν πριν από τη θέση σε λειτουργία του έργου, ή

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου (ΕΕ L 176 της 15.7.2003, σ. 57).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1228/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους όρους πρόσβασης στο δίκτυο για τις διασυνοριακές ανταλλαγές ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 176 της 15.7.2003, σ. 1).

γ) τους κανόνες παροχής επιπλέον απόδοσης για το επενδυθέν στο έργο κεφάλαιο, ή

δ) οιοδήποτε άλλο μέτρο θεωρείται απαραίτητο και κατάλληλο.

4. Έως την 31η Ιουλίου 2013, όλες οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές υποβάλλουν στον Οργανισμό, αν διατίθενται, τη μεθοδολογία τους και τα κριτήρια στα οποία βασίζονται για την αξιολόγηση των επενδύσεων σε έργα υποδομών ηλεκτρικής ενέργειας και αερίου και των υψηλότερων κινδύνων που ενέχουν.

5. Έως την 31η Δεκεμβρίου 2013, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των πληροφοριών δυνάμει της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, ο Οργανισμός διευκολύνει την ανταλλαγή ορθών πρακτικών και διατυπώνει συστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 713/2009 σε ό,τι αφορά τα εξής:

α) τα κίνητρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 με βάση μια συγκριτική ανάλυση επιδόσεων βέλτιστων πρακτικών που διενεργείται από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές·

β) την κοινή μεθοδολογία αξιολόγησης των τους υψηλότερων κινδύνων που προκύπτουν σχετικά με τις επενδύσεις σε έργα υποδομών ηλεκτρικής ενέργειας και αερίου.

6. Έως την 31η Μαρτίου 2014, όλες οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές δημοσιεύουν τη μεθοδολογία τους καθώς και τα κριτήρια στα οποία βασίζονται για την αξιολόγηση των επενδύσεων σε έργα υποδομών ηλεκτρικής ενέργειας και αερίου και των υψηλότερων κινδύνων που ενέχουν.

7. Σε περίπτωση που τα μέτρα που ορίζονται στις παραγράφους 5 και 6 δεν αρκούν για να διασφαλιστεί η έγκαιρη υλοποίηση των έργων κοινού ενδιαφέροντος, η Επιτροπή δύναται να εκδώσει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τα κίνητρα που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

Άρθρο 14

Επιλεξιμότητα έργων για χρηματοδοτική συνδρομή από την Ένωση

1. Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα II σημεία 1, 2 και 4 είναι επιλέξιμα για χρηματοδοτική συνδρομή από την Ένωση υπό τη μορφή επιχορηγήσεων για εργασίες και χρηματοοικονομικών μέσων.

2. Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα II σημείο 1 στοιχεία α) έως δ) και στο παράρτημα II σημείο 2, πλην των έργων αποθήκευσης υδροηλεκτρικής ενέργειας, είναι επίσης επιλέξιμα για χρηματοδοτική συνδρομή από την Ένωση υπό τη μορφή επιχορηγήσεων για εργασίες εάν πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια:

α) η ειδική ανάλυση κόστους-οφέλους του έργου δυνάμει της παραγράφου 3 στοιχείο α) του άρθρου 12 τεκμηριώνει την ύπαρξη σημαντικών θετικών εξωτερικών επιδράσεων, όπως η ασφάλεια του εφοδιασμού, η αλληλεγγύη και η καινοτομία·

β) για το έργο υπάρχει απόφαση διασυνοριακού επιμερισμού του κόστους δυνάμει του άρθρου 12· ή για έργα κοινού ενδιαφέροντος τα οποία εμπίπτουν στην κατηγορία που αναφέρεται στο σημείο 1 στοιχείο γ) του παραρτήματος II και για τα οποία, ως εκ τούτου, δεν υπάρχει απόφαση επιμερισμού του κόστους, στόχος του έργου είναι η διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών, η εισαγωγή τεχνολογικής καινοτομίας και η κατοχύρωση της ασφάλειας της διασυνοριακής εκμετάλλευσης του διασυνδεδεμένου δικτύου·

γ) από το επιχειρηματικό σχέδιο και άλλες διενεργηθείσες εκτιμήσεις, ιδίως από πιθανούς επενδυτές ή πιστωτές ή από την εθνική ρυθμιστική αρχή, προκύπτει ότι το έργο δεν είναι εμπορικά βιώσιμο. Κατά την αξιολόγηση της εμπορικής βιωσιμότητας του έργου λαμβάνονται υπόψη η απόφαση περί κινήτρων και η τεκμηρίωσή της κατ' άρθρο 13 παράγραφος 2.

3. Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που διενεργούνται σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 7 στοιχείο δ) του άρθρου 5 είναι επίσης επιλέξιμα για χρηματοδοτική συνδρομή από την Ένωση υπό τη μορφή επιχορηγήσεων για εργασίες εάν πληρούν τα κριτήρια που ορίζονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

4. Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα II σημείο 1 στοιχείο ε) και σημείο 4 είναι επίσης επιλέξιμα για χρηματοδοτική συνδρομή από την Ένωση υπό τη μορφή επιχορηγήσεων για εργασίες εάν οι εμπλεκόμενοι φορείς υλοποίησης του έργου μπορούν να αποδείξουν σαφώς τις σημαντικές θετικές εξωτερικές επιδράσεις των έργων και την έλλειψη εμπορικής βιωσιμότητάς τους, σύμφωνα με το επιχειρηματικό σχέδιο και άλλες διενεργηθείσες εκτιμήσεις, ιδίως από πιθανούς επενδυτές ή πιστωτές ή, κατά περίπτωση, από εθνική ρυθμιστική αρχή.

Άρθρο 15

Καθοδήγηση για τα κριτήρια χορήγησης της χρηματοδοτικής συνδρομής της Ένωσης

Τα ειδικά κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 και οι παράμετροι που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 εκπληρώνουν επίσης τον ρόλο στόχων για τον καθορισμό των κριτηρίων χορήγησης της χρηματοδοτικής ενίσχυσης της Ένωσης στον σχετικό κανονισμό για τη διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη».

Άρθρο 16

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Η εξουσία έγκρισης πράξεων κατ' εξουσιοδότηση κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 εκχωρείται στην Επιτροπή για περίοδο τεσσάρων ετών από τις 15 Μαΐου 2013. Η Επιτροπή εκπονεί έκθεση σχετικά με την εξουσιοδότηση το αργότερο εννέα μήνες πριν από την εκπνοή αυτής της περιόδου. Η εξουσιοδότηση παρατείνεται σιωπηρά για περιόδους της ίδιας διάρκειας, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο αντιτίθεται σε αυτή την παράταση, το αργότερο τρεις μήνες πριν από το τέλος κάθε περιόδου.

3. Η εξουσία που ανατίθεται σύμφωνα με το άρθρο 3 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης τερματίζει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην απόφαση αυτή. Αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Η απόφαση δεν θίγει την εγκυρότητα καμίας από τις ήδη ισχύουσες κατ' εξουσιοδότηση πράξεις.

4. Αμέσως μόλις εγκρίνει μια πράξη κατ' εξουσιοδότηση, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 3 αρχίζει να ισχύει μόνο εάν δεν διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός περιόδου δύο μηνών από την κοινοποίησή της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο ενημερώσουν την Επιτροπή ότι δεν θα διατυπώσουν αντίρρηση. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

Υποβολή εκθέσεων και αξιολόγηση

Το αργότερο έως το 2017, η Επιτροπή δημοσιεύει έκθεση σχετικά με την υλοποίηση των έργων κοινού ενδιαφέροντος και την υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Στο πλαίσιο της έκθεσης αυτής αξιολογούνται τα εξής:

- α) η σημειωθείσα πρόοδος σε ό,τι αφορά τον σχεδιασμό, την ανάπτυξη, την κατασκευή και τη θέση σε λειτουργία έργων κοινού ενδιαφέροντος που έχουν επιλεγεί δυνάμει του άρθρου 3 και, κατά περίπτωση, οι καθυστερήσεις στην υλοποίηση και άλλες δυσκολίες που προέκυψαν·
- β) τα κονδύλια που δεσμεύθηκαν και εκταμιεύθηκαν από την Ένωση για έργα κοινού ενδιαφέροντος σε σύγκριση με τη συνολική αξία των χρηματοδοτούμενων έργων κοινού ενδιαφέροντος·
- γ) αναφορικά με τον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και του αερίου, η εξέλιξη σε ό,τι αφορά το επίπεδο διασύνδεσης μεταξύ των κρατών μελών, η αντίστοιχη εξέλιξη των τιμών της ενέργειας,

ας, καθώς επίσης και ο αριθμός των περιπτώσεων βλάβης του συστήματος του δικτύου, οι αιτίες των βλαβών και το οικονομικό κόστος τους·

δ) αναφορικά με τη χορήγηση αδειών και συμμετοχή των πολιτών:

- i) η μέση και η μέγιστη συνολική διάρκεια των διαδικασιών αδειοδότησης έργων κοινού ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειας κάθε σταδίου της προεγκρισιακής διαδικασίας, σε σχέση με το χρονοδιάγραμμα που προβλέπουν οι βασικοί ενδιαμέσοι στόχοι του άρθρου 10 παράγραφος 4·
- ii) ο βαθμός εναντίωσης που αντιμετωπίζουν τα έργα κοινού ενδιαφέροντος (ιδίως, ο αριθμός αντιρρήσεων που κατατέθηκαν εγγράφως κατά τη διαδικασία δημόσιας διαβούλευσης, αριθμός νομικών προσφυγών)·
- iii) η επισκόπηση των βέλτιστων και πλέον καινοτόμων πρακτικών όσον αφορά τη συμμετοχή των εμπλεκόμενων φορέων και ο συνυπολογισμός του μετριασμού του περιβαλλοντικού αντικτύπου κατά τη διαδικασία χορήγησης αδειών και εκτέλεσης έργων·

iv) η αποτελεσματικότητα των συστημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 όσον αφορά την τήρηση των προθεσμιών που ορίζονται βάσει του άρθρου 10·

ε) αναφορικά με τη ρυθμιστική μεταχείριση:

- i) ο αριθμός των έργων κοινού ενδιαφέροντος για τα οποία υπάρχει απόφαση διασυνοριακού επιμερισμού του κόστους δυνάμει του άρθρου 12·
- ii) ο αριθμός και το είδος των έργων κοινού ενδιαφέροντος στα οποία έχουν παρασχεθεί ειδικά κίνητρα δυνάμει του άρθρου 13·

στ) η αποτελεσματικότητα της συμβολής του παρόντος κανονισμού στην επίτευξη των στόχων της ολοκλήρωσης της αγοράς έως το 2014 και το 2015, των στόχων για την ενέργεια και το κλίμα για το 2020 και, σε πιο μακροπρόθεσμη βάση, για τη μετάβαση σε μια οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα έως το 2050.

Άρθρο 18

Πληροφόρηση και δημοσιότητα

Το αργότερο έξι μήνες από την ημερομηνία έγκρισης του πρώτου ενωσιακού καταλόγου, η Επιτροπή δημιουργεί μια πλατφόρμα διαφάνειας σχετικά με τις εγκαταστάσεις, εύκολα προσβάσιμη από το κοινό, μεταξύ άλλων μέσω του Διαδικτύου. Η εν λόγω πλατφόρμα περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) γενικές ενημερωμένες πληροφορίες για κάθε έργο κοινού ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένων των γεωγραφικών πληροφοριών·
- β) το πρόγραμμα υλοποίησης κάθε έργου κοινού ενδιαφέροντος, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1·

γ) τα κύρια πορίσματα της ανάλυσης κόστους-οφέλους βάσει της μεθοδολογίας που καταρτίζεται δυνάμει του άρθρου 11 για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος, πλην των εμπορικών ευαίσθητων πληροφοριών·

δ) τον ενωσιακό κατάλογο·

ε) τα κονδύλια που διέθεσε και εκταμίευσε η Ένωση για κάθε έργο κοινού ενδιαφέροντος.

Άρθρο 19

Μεταβατικές διατάξεις

Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει τη χορήγηση, τη συνέχιση ή την τροποποίηση της χρηματοδοτικής ενίσχυσης που θα έχει παράσχει η Επιτροπή στο πλαίσιο προσκλήσεων υποβολής προτάσεων που εκδόθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 680/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2007, για καθορισμό των γενικών κανόνων για τη χορήγηση κοινοτικής οικονομικής συνδρομής στον τομέα των διευρωπαϊκών δικτύων μεταφορών και ενέργειας ⁽¹⁾, στα έργα που παρατίθενται στα παραρτήματα I και III της απόφασης αριθ. 1364/2006/ΕΚ ή για τους στόχους, με βάση τις σχετικές κατηγορίες δαπανών για τα ΔΕΔ-Ε, κατά τα οριζόμενα στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής ⁽²⁾.

Οι διατάξεις του κεφαλαίου III δεν ισχύουν στη διαδικασία αδειοδότησης για έργα κοινού ενδιαφέροντος για τα οποία ο φορέας υλοποίησης του έργου έχει υποβάλει φάκελο αίτησης πριν από τις 16 Νοεμβρίου 2013.

Άρθρο 20

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 713/2009

Στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 713/2009, το άρθρο 22 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Στον Οργανισμό καταβάλλονται τέλη για την έκδοση απόφασης απαλλαγής σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 και για αποφάσεις για τον διασυνοριακό επιμερισμό του κόστους που παρέχονται από τον Οργανισμό δυνάμει του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 347/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2013, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές (*).

(*) ΕΕ L 115 της 25.4.2013, σ. 39.»

(¹) ΕΕ L 162 της 22.6.2007, σ. 1.

(²) ΕΕ L 210 της 31.7.2006, σ. 25.

Άρθρο 21

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 714/2009 τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 8 τροποποιείται ως εξής:

α) Στην παράγραφο 3, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) κοινά εργαλεία λειτουργίας του δικτύου για να εξασφαλιστεί ο συντονισμός της λειτουργίας του δικτύου υπό κανονικές συνθήκες και συνθήκες έκτακτης ανάγκης, περιλαμβανομένης κοινής κλίμακας ταξινόμησης συμβάντων, και ερευνητικά προγράμματα. Στα εργαλεία προσδιορίζονται μεταξύ άλλων:

i) πληροφορίες, μεταξύ άλλων για την επαύριον και σε ολιγόωρη βάση και πληροφορίες σε πραγματικό χρόνο, που είναι χρήσιμες για τη βελτίωση του επιχειρησιακού συντονισμού, καθώς και η βέλτιστη συχνότητα συλλογής και ανταλλαγής των πληροφοριών αυτών·

ii) η τεχνολογική πλατφόρμα για την ανταλλαγή πληροφοριών σε πραγματικό χρόνο και, κατά περίπτωση, οι τεχνολογικές πλατφόρμες για τη συλλογή, την επεξεργασία και τη διαβίβαση άλλων πληροφοριών που ορίζονται στο σημείο i), καθώς και για την εφαρμογή των διαδικασιών που μπορούν να αυξήσουν τον επιχειρησιακό συντονισμό μεταξύ διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς με στόχο τον συντονισμό σε ολόκληρη την Ένωση·

iii) με ποιο τρόπο οι διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς διαθέτουν τις πληροφορίες αυτές σε άλλους διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς ή σε οργανισμό δεόντως εξουσιοδοτημένο να τους υποστηρίζει στην επίτευξη επιχειρησιακού συντονισμού, και στον Οργανισμό· και

iv) ότι οι διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς ορίζουν αρμόδιο επαφής ο οποίος απαντά σε ερωτήσεις για τις εν λόγω πληροφορίες που υποβάλλουν άλλοι διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς ή οργανισμός δεόντως εξουσιοδοτημένος όπως ορίζεται στο σημείο iii), ή ο Οργανισμός.

Το ΕΔΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας υποβάλλει τις εγκριθείσες προδιαγραφές για τα ανωτέρω σημεία i) έως iv) στον Οργανισμό και την Επιτροπή το αργότερο έως τις 16 Μαΐου 2015.

Εντός δώδεκα μηνών από την έγκριση των προδιαγραφών, ο Οργανισμός εκδίδει γνωμοδότηση όπου εξετάζεται κατά πόσον οι προδιαγραφές συμβάλλουν ικανοποιητικά στην προώθηση της διασυνοριακής εμπορίας και στη διασφάλιση της βέλτιστης διαχείρισης, συντονισμένης λειτουργίας, αποδοτικής χρήσης και ορθής τεχνικής εξέλιξης του ευρωπαϊκού δικτύου μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας.».

β) Στην παράγραφο 10 δεύτερο εδάφιο, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) βασίζεται σε εθνικά επενδυτικά προγράμματα, λαμβάνοντας υπόψη τα περιφερειακά επενδυτικά προγράμματα του άρθρου άρθρο 12 παράγραφος 1 και, ανάλογα με την περίπτωση, ενωσιακές πτυχές του σχεδιασμού δικτύου όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 347/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2013, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές (*)· υπόκειται σε ανάλυση κόστους-οφέλους στην οποία χρησιμοποιείται η μεθοδολογία που ορίζεται βάσει του άρθρου 11 του εν λόγω κανονισμού·

(*) ΕΕ L 115 της 25.4.2013, σ. 39.».

2) Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 11

Δαπάνες

Οι δαπάνες για τις δραστηριότητες του ΕΔΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας που αναφέρονται στα άρθρα 4 έως 12 του παρόντος κανονισμού και στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 347/2013 βαρύνουν τους διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς και συνυπολογίζονται στη διαμόρφωση των τιμών. Οι ρυθμιστικές αρχές εγκρίνουν τις δαπάνες αυτές μόνον εάν είναι εύλογες και κατάλληλες.».

3) Στο άρθρο 18, παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4α. Η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή του επιχειρησιακού συντονισμού μεταξύ των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας σε επίπεδο Ένωσης. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές είναι συνεπείς και βασίζονται στους κώδικες δικτύου που αναφέρονται στο άρθρο 6 του παρόντος κανονισμού και βασίζονται στις εγκριθείσες προδιαγραφές και στη γνωμοδότηση του Οργανισμού που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 στοιχείο α) του παρόντος κανονισμού. Κατά την έγκριση των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις διαφορετικές επιχειρησιακές απαιτήσεις κάθε χώρας και περιφέρειας.

Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 3.».

4) Στο άρθρο 23, παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«3. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (*).

(*) ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.».

Άρθρο 22

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 715/2009

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 715/2009 τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 8 παράγραφος 10 δεύτερο εδάφιο, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) βασίζεται σε εθνικά επενδυτικά προγράμματα, λαμβάνοντας υπόψη τα περιφερειακά επενδυτικά προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 και, ανάλογα με την περίπτωση, ενωσιακές πτυχές του σχεδιασμού δικτύου όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 347/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2013, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές (*)· υπόκειται σε ανάλυση κόστους-οφέλους στην οποία χρησιμοποιείται η μεθοδολογία που ορίζεται βάσει του άρθρου 11 του εν λόγω κανονισμού.

(*) ΕΕ L 115 της 25.4.2013, σ. 39.».

2) Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 11

Δαπάνες

Οι δαπάνες για τις δραστηριότητες του ΕΔΔΣΜ αερίου που αναφέρονται στα άρθρα 4 έως 12 του παρόντος κανονισμού και στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 347/2013 βαρύνουν τους διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς και συνυπολογίζονται στη διαμόρφωση των τιμών. Οι ρυθμιστικές αρχές εγκρίνουν τις δαπάνες αυτές μόνον εάν είναι εύλογες και κατάλληλες.».

Άρθρο 23

Κατάργηση

Η απόφαση αριθ. 1364/2006/ΕΚ καταργείται από την 1η Ιανουαρίου 2014. Βάσει του παρόντος κανονισμού δεν προκύπτουν δικαιώματα για τα έργα που παρατίθενται στα παραρτήματα Ι και ΙΙΙ της απόφασης αριθ. 1364/2006/ΕΚ.

Άρθρο 24

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από την ημερομηνία της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουνίου 2013 με εξαίρεση τα άρθρα 14 και 15 τα οποία εφαρμόζονται από την ημερομηνία εφαρμογής του σχετικού κανονισμού για τη διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη».

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 17 Απριλίου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
L. CREIGHTON

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ ΚΑΙ ΖΩΝΕΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΩΝ ΥΠΟΔΟΜΩΝ

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στους εξής διαδρόμους και ζώνες προτεραιότητας διευρωπαϊκών ενεργειακών υποδομών:

1. ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

- 1) Υπεράκτιο δίκτυο των Βόρειων Θαλασσών («NSOG»): ανάπτυξη ολοκληρωμένου υπεράκτιου δικτύου ηλεκτρισμού και συναφών διασυνδεδειγμένων αγωγών στη Βόρεια Θάλασσα, τη Θάλασσα της Ιρλανδίας, τη Μάγχη, τη Βαλτική Θάλασσα και τα γειτονικά ύδατα για τη μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας από υπεράκτιες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας σε κέντρα κατανάλωσης και αποθήκευσης και για την αύξηση των διασυνοριακών ανταλλαγών ηλεκτρικής ενέργειας.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Βέλγιο, Δανία, Γαλλία, Γερμανία, Ιρλανδία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Σουηδία και Ηνωμένο Βασίλειο.

- 2) Διασυνδέσεις ηλεκτρικής ενέργειας Βορρά-Νότου στη δυτική Ευρώπη («NSI West Electricity»): διασυνδέσεις μεταξύ κρατών μελών της περιοχής αυτής και με την περιοχή της Μεσογείου, περιλαμβανομένης της Ιβηρικής χερσονήσου, κυρίως για την αξιοποίηση ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την ενίσχυση των υποδομών του εσωτερικού δικτύου για την προαγωγή της ενοποίησης της αγοράς στην περιοχή.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Αυστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ιρλανδία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Μάλτα, Πορτογαλία, Ισπανία και Ηνωμένο Βασίλειο.

- 3) Διασυνδέσεις ηλεκτρικής ενέργειας Βορρά-Νότου στην κεντροανατολική και νοτιοανατολική Ευρώπη («NSI East Electricity»): διασυνδέσεις και εσωτερικές γραμμές με κατεύθυνση Βορρά προς Νότο και Ανατολή προς Δύση με στόχο την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς και την ενσωμάτωση της παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Αυστρία, Βουλγαρία, Κροατία⁽¹⁾, Τσεχική Δημοκρατία, Κύπρος, Γερμανία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιταλία, Πολωνία, Ρουμανία, Σλοβακία και Σλοβενία.

- 4) Σχέδιο διασύνδεσης των αγορών ενέργειας της περιοχής της Βαλτικής στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας («BEMIP Electricity»): διασυνδέσεις μεταξύ κρατών μελών στην περιοχή της Βαλτικής και ανάλογη ενίσχυση των υποδομών των εσωτερικών δικτύων, για να δοθεί τέλος στην απομόνωση των κρατών της Βαλτικής και να εδραιωθεί η ενοποίηση της αγοράς στην περιοχή αυτή, μεταξύ άλλων καταβάλλοντας προσπάθειες για την ενσωμάτωση ανανεώσιμων μορφών ενέργειας.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Δανία, Εσθονία, Φινλανδία, Γερμανία, Λετονία, Λιθουανία, Πολωνία και Σουηδία.

2. ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟ ΑΕΡΙΟ

- 5) Διασυνδέσεις αερίου Βορρά-Νότου στη δυτική Ευρώπη («NSI West Gas»): υποδομές φυσικού αερίου για τις ροές αερίου μεταξύ Βορρά και Νότου στη Δυτική Ευρώπη με στόχο την περαιτέρω διαφοροποίηση των οδών εφοδιασμού και την αύξηση της βραχυπρόθεσμης ικανότητας παράδοσης αερίου.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Βέλγιο, Δανία, Γαλλία, Γερμανία, Ιρλανδία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Μάλτα, Κάτω Χώρες, Πορτογαλία, Ισπανία και Ηνωμένο Βασίλειο.

- 6) Διασυνδέσεις αερίου Βορρά-Νότου στην κεντροανατολική και νοτιοανατολική Ευρώπη («NSI East Gas»): υποδομές στον τομέα του αερίου για τις περιφερειακές συνδέσεις μεταξύ της περιφέρειας της Βαλτικής Θάλασσας και στην περιφέρεια αυτή, της Αδριατικής, του Αιγαίου πελάγους, της Ανατολικής Μεσογείου και του Εύξεινου Πόντου, και για την ενίσχυση της διαφοροποίησης και της ασφάλειας του εφοδιασμού με αέριο.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Αυστρία, Βουλγαρία, Κροατία⁽¹⁾, Κύπρος, Τσεχική Δημοκρατία, Γερμανία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιταλία, Πολωνία, Ρουμανία, Σλοβακία και Σλοβενία.

- 7) Νότιος διάδρομος μεταφοράς φυσικού αερίου («SGC»): υποδομές μεταφοράς φυσικού αερίου από τη λεκάνη της Κασπίας, την κεντρική Ασία, τη Μέση Ανατολή και τη λεκάνη της ανατολικής Μεσογείου προς την Ένωση με στόχο την ενίσχυση της διαφοροποίησης του εφοδιασμού.

⁽¹⁾ Υπό την προϋπόθεση της ένταξης της Κροατίας και από την ημερομηνία ένταξής της.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Αυστρία, Βουλγαρία, Κροατία ⁽¹⁾, Τσεχική Δημοκρατία, Κύπρος, Γαλλία, Γερμανία, Ουγγαρία, Ελλάδα, Ιταλία, Πολωνία, Ρουμανία, Σλοβακία και Σλοβενία.

- 8) Σχέδιο διασύνδεσης των αγορών ενέργειας της περιοχής της Βαλτικής στον τομέα του αερίου («BEMIP Gas»): υποδομές για να σταματήσει η απομόνωση των τριών κρατών της Βαλτικής και της Φινλανδίας και η εξάρτησή τους από έναν μόνο προμηθευτή, για την ανάλογη ενίσχυση των υποδομών εσωτερικού δικτύου και για την αύξηση της διαφοροποίησης και της ασφάλειας του εφοδιασμού στην περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Δανία, Εσθονία, Φινλανδία, Γερμανία, Λετονία, Λιθουανία, Πολωνία και Σουηδία.

3. ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ

- 9) Συνδέσεις παροχής πετρελαίου στην κεντροανατολική Ευρώπη («OSC»): διαλειτουργικότητα του δικτύου πετρελαιοαγωγών της κεντροανατολικής Ευρώπης με στόχο την αύξηση της ασφάλειας του εφοδιασμού και τη μείωση των κινδύνων για το περιβάλλον.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Αυστρία, Κροατία ⁽¹⁾, Τσεχική Δημοκρατία, Γερμανία, Ουγγαρία, Πολωνία και Σλοβακία.

4. ΘΕΜΑΤΙΚΑ ΠΕΔΙΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ

- 10) Ανάπτυξη ευφύων δικτύων: υιοθέτηση των τεχνολογιών των ευφύων δικτύων σε όλη την Ένωση με στόχο την αποτελεσματική ενοποίηση της συμπεριφοράς και των δράσεων όλων των χρηστών που είναι συνδεδεμένοι στο δίκτυο ηλεκτροδότησης, και ιδιαίτερα την παραγωγή μεγάλου όγκου ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες ή κατανεμημένες πηγές ενέργειας και η ανταπόκριση στη ζήτηση από τους καταναλωτές.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: όλα.

- 11) Λεωφόροι ηλεκτρικής ενέργειας: οι πρώτες λεωφόροι ηλεκτρικής ενέργειας θα υλοποιηθούν έως το 2020 με στόχο τη δημιουργία δικτύου λεωφόρων ηλεκτρισμού σε όλη την Ευρώπη ικανού:

α) να διοχετεύει το συνεχώς αυξανόμενο πλεόνασμα ηλεκτρισμού που παράγεται από αιολική ενέργεια στη Βόρεια και στη Βαλτική Θάλασσα και περί αυτές και την αυξανόμενη ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές στη Ανατολική και τη Νότια Ευρώπη, καθώς και στη Βόρεια Αφρική·

β) να συνδέει αυτούς τους νέους κόμβους ηλεκτροπαραγωγής με τις εγκαταστάσεις μεγάλης δυναμικότητας αποθήκευσης στις χώρες της Βόρειας Ευρώπης, των Άλπεων και άλλων περιοχών με μεγάλα κέντρα κατανάλωσης, και

γ) να αντεπεξέρχεται στον όλο και πιο μεταβλητό και αποκεντρωμένο εφοδιασμό ηλεκτρικής ενέργειας και στην ευέλικτη ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: όλα.

- 12) Διασυνοριακό δίκτυο διοξειδίου του άνθρακα: ανάπτυξη υποδομών μεταφοράς διοξειδίου του άνθρακα μεταξύ των κρατών μελών και σε συνεργασία με γειτονικές τρίτες χώρες με στόχο την ευρύτερη χρήση της δέσμευσης και αποθήκευσης διοξειδίου του άνθρακα.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: όλα.

⁽¹⁾ Υπό την προϋπόθεση της ένταξης της Κροατίας και από την ημερομηνία ένταξής της.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΩΝ ΥΠΟΔΟΜΩΝ

Παρακάτω αναλύονται οι κατηγορίες των ενεργειακών υποδομών που πρόκειται να αναπτυχθούν για την υλοποίηση των προτεραιοτήτων σχετικά με τις ενεργειακές υποδομές που παρατίθενται στο παράρτημα I:

1. αναφορικά με την ηλεκτρική ενέργεια:

- α) ενέριες γραμμές ηλεκτροδότησης υψηλής τάσης, εάν έχουν σχεδιαστεί για τάση 220 kV ή ανώτερη και υπόγεια και υποθαλάσσια καλώδια μεταφοράς, εάν έχουν σχεδιαστεί για τάση 150 kV ή ανώτερη·
- β) σε ό,τι αφορά ειδικά τις λεωφόρους ηλεκτρικής ενέργειας, κάθε υλικός εξοπλισμός που έχει σχεδιαστεί για να επιτρέπει τη μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας υψηλής και υπερυψηλής τάσης, με στόχο τη σύνδεση της παραγωγής ή αποθήκευσης μεγάλου όγκου ηλεκτρικής ενέργειας σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη ή ακόμη και σε τρίτες χώρες με τη σημαντική κατανάλωση σε ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη·
- γ) εγκαταστάσεις αποθήκευσης ηλεκτρικής ενέργειας που χρησιμοποιούνται για τη μόνιμη ή προσωρινή αποθήκευση ηλεκτρικής ενέργειας σε υπέργειες ή υπόγειες υποδομές ή γεωλογικούς χώρους, με την προϋπόθεση ότι συνδέονται άμεσα με γραμμές μεταφοράς υψηλής τάσης που έχουν σχεδιαστεί για τάση 110 kV ή ανώτερη·
- δ) κάθε εξοπλισμός ή εγκατάσταση που είναι ουσιώδης για την ορθή, ασφαλή και αποδοτική λειτουργία των συστημάτων που ορίζονται στα στοιχεία α) έως γ), συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων προστασίας, παρακολούθησης και ελέγχου σε όλα τα επίπεδα τάσης και τους υποσταθμούς·
- ε) κάθε εξοπλισμός ή εγκατάσταση μεταφοράς και διανομής μέσης τάσης που αποσκοπεί στην αμφίδρομη ψηφιακή επικοινωνία, τη διαδραστική και έξυπνη παρακολούθηση και διαχείριση της ηλεκτροπαραγωγής σε πραγματικό χρόνο ή σχεδόν σε πραγματικό χρόνο, τη μεταφορά, διανομή και κατανάλωση σε ένα δίκτυο ηλεκτρισμού με στόχο την ανάπτυξη ενός δικτύου που θα ενοποιεί αποτελεσματικά τη συμπεριφορά και τις ενέργειες των συνδεδεμένων σε αυτό χρηστών —εταίρειες ηλεκτροπαραγωγής, καταναλωτές και όσων έχουν και τις δύο ιδιότητες— για να δημιουργηθεί οικονομικά αποδοτικό και βιώσιμο σύστημα ηλεκτρισμού που θα χαρακτηρίζεται από μικρές απώλειες, υψηλή ποιότητα, ασφάλεια του εφοδιασμού και προστασία·

2. αναφορικά με το αέριο:

- α) αγωγοί μεταφοράς φυσικού αερίου και βιοαερίου που αποτελούν τμήματα ενός δικτύου που περιλαμβάνει κυρίως αγωγούς υψηλής πίεσης, πλην των αγωγών υψηλής πίεσης που χρησιμοποιούνται στην ανοδική ή την τοπική διανομή φυσικού αερίου·
- β) υπόγειοι χώροι αποθήκευσης που είναι συνδεδεμένοι με τους προαναφερθέντες αγωγούς αερίου υψηλής πίεσης·
- γ) χώροι παραλαβής, αποθήκευσης και επαναεριοποίησης υγροποιημένου φυσικού αερίου (ΥΦΑ) ή συμπιεσμένου φυσικού αερίου (ΣΦΑ)·
- δ) κάθε εξοπλισμός ή εγκατάσταση που είναι ουσιώδης για την ορθή, ασφαλή και αποδοτική λειτουργία του συστήματος ή για τη δυνατότητα αμφίδρομης ροής, περιλαμβανομένων των σταθμών συμπίεσης·

3. αναφορικά με το πετρέλαιο:

- α) αγωγοί μεταφοράς αργού πετρελαίου·
- β) σταθμοί άντλησης και εγκαταστάσεις αποθήκευσης που είναι απαραίτητοι για τη λειτουργία αγωγών αργού πετρελαίου·
- γ) κάθε εξοπλισμός ή εγκατάσταση που είναι ουσιώδης για την ορθή, ασφαλή και αποτελεσματική λειτουργία του εν λόγω συστήματος, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων προστασίας, παρακολούθησης και ελέγχου και των διατάξεων αντίστροφης ροής·

4. αναφορικά με το διοξείδιο του άνθρακα:

- α) ειδικοί αγωγοί, πλην όσων αποτελούν τμήμα του ανάντη δικτύου, που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά ανθρωπογενών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα που προέρχονται από περισσότερες από μια πηγές, π.χ. βιομηχανικές εγκαταστάσεις (συμπεριλαμβανομένων των σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας) που παράγουν αέριο διοξείδιο του άνθρακα από καύσεις ή άλλες χημικές αντιδράσεις στις οποίες συμμετέχουν ενώσεις που περιέχουν ορυκτό ή μη άνθρακα, με στόχο τη μόνιμη γεωλογική αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα δυνάμει της οδηγίας 2009/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾·
- β) εγκαταστάσεις υγροποίησης και ενδιάμεσης αποθήκευσης διοξειδίου του άνθρακα με στόχο τη μεταγενέστερη μεταφορά του. Εξαιρούνται οι υποδομές εντός γεωλογικού σχηματισμού που χρησιμοποιούνται για τη μόνιμη γεωλογική αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα δυνάμει της οδηγίας 2009/31/ΕΚ και οι συναφείς επιφανειακές εγκαταστάσεις και εγκαταστάσεις έγχυσης·
- γ) κάθε εξοπλισμός ή εγκατάσταση που είναι ουσιώδης για την ορθή, ασφαλή και αποτελεσματική λειτουργία του εν λόγω συστήματος, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων προστασίας, παρακολούθησης και ελέγχου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 114.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΕΡΓΩΝ ΚΟΙΝΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

1. ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΜΑΔΕΣ

- 1) Για τα έργα ηλεκτρικής ενεργείας που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο σημείο 1 του παραρτήματος II, κάθε ομάδα απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών, των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, των ΔΣΜ καθώς επίσης και της Επιτροπής, του Οργανισμού και του ΕΔΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας.

Για τα έργα στον τομέα του αερίου που εμπίπτουν στην κατηγορία του παραρτήματος II σημείο 2, κάθε ομάδα απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών, των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, των ΔΣΜ καθώς επίσης της Επιτροπής, του Οργανισμού και του ΕΔΔΣΜ αερίου.

Για τα έργα μεταφοράς πετρελαίου και διοξειδίου του άνθρακα που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στα σημεία 3 και 4 του παραρτήματος II, κάθε ομάδα απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών, φορέων υλοποίησης έργων που εμπλέκονται σε καθεμιά από τις σχετικές προτεραιότητες που καθορίζονται στο παράρτημα I και της Επιτροπής.

- 2) Τα όργανα λήψης αποφάσεων των ομάδων μπορούν να συγχωνευθούν. Όλες οι ομάδες ή τα όργανα λήψης αποφάσεων συνεδριάζουν, όταν χρειάζεται, για να συζητήσουν θέματα που είναι κοινά σε όλες τις ομάδες· στα θέματα αυτά μπορούν να περιλαμβάνονται ζητήματα διασυνοριακής συνέπειας ή ο αριθμός των προτεινόμενων έργων που περιλαμβάνονται στα σχέδια περιφερειακών καταλόγων που ενέχουν τον κίνδυνο να καταστούν μη διαχειρίσιμα.
- 3) Κάθε ομάδα οργανώνει τις εργασίες της σύμφωνα με τις προσπάθειες περιφερειακής συνεργασίας δυνάμει του άρθρου 6 της οδηγίας 2009/72/ΕΚ, του άρθρου 7 της οδηγίας 2009/73/ΕΚ, του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 715/2009 και άλλων υφιστάμενων δομών περιφερειακής συνεργασίας.
- 4) Κάθε ομάδα καλεί, ανάλογα με τις ανάγκες υλοποίησης της σχετικής προτεραιότητας που προσδιορίζεται στο παράρτημα I, τους φορείς υλοποίησης έργου το έργο των οποίων είναι εν δυνάμει επιλέξιμο ως έργο κοινού ενδιαφέροντος, καθώς και εκπροσώπους εθνικών διοικήσεων, ρυθμιστικών αρχών, και ΔΣΜ από χώρες υποψήφιες προς ένταξη στην ΕΕ και εν δυνάμει υποψήφιες χώρες, των κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών, εκπροσώπων των θεσμών και των οργάνων της Ενεργειακής Κοινότητας, χωρών που εμπίπτουν στην Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας και χωρών με τις οποίες η Ένωση διαδέτει ειδική συνεργασία στον τομέα της ενέργειας. Για την απόφαση σχετικά με την πρόσκληση εκπροσώπων τρίτων χωρών απαιτείται συναίνεση.
- 5) Κάθε ομάδα συμβουλευεται τις οργανώσεις που αντιπροσωπεύουν σχετικούς ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων —και, αν κριθεί αναγκαίο, απευθείας τους ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων— συμπεριλαμβανομένων των παραγωγών, των φορέων εκμετάλλευσης συστημάτων διανομής, των προμηθευτών, των καταναλωτών και οργανώσεων για την προστασία του περιβάλλοντος. Η ομάδα δύναται να οργανώνει ακροάσεις ή διαβουλεύσεις, κατά περίπτωση, για την επίτευξη των καθηκόντων της.
- 6) Η Επιτροπή δημοσιεύει στην πλατφόρμα διαφάνειας που ορίζεται στο άρθρο 18 τους εσωτερικούς κανόνες, ενημερωμένο κατάλογο των μελών των οργανώσεων, πληροφορίες που ενημερώνονται ανά τακτά χρονικά διαστήματα σχετικά με την πρόοδο των εργασιών, ημερήσιες διατάξεις συνεδριάσεων καθώς και τα τελικά συμπεράσματα και τις αποφάσεις της κάθε ομάδας.
- 7) Η Επιτροπή, ο Οργανισμός και οι ομάδες καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για την επίτευξη συνοχής μεταξύ των διαφόρων ομάδων. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή και ο Οργανισμός διασφαλίζουν, όταν κρίνεται αναγκαίο, την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των εμπλεκόμενων ομάδων σχετικά με όλες τις εργασίες που παρουσιάζουν διαπεριφερειακό ενδιαφέρον.

Η συμμετοχή των εθνικών ρυθμιστικών αρχών και του Οργανισμού στις ομάδες δεν θίγει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων και καθηκόντων που τους ανατίθενται δυνάμει του παρόντος κανονισμού ή των άρθρων 36 και 37 της οδηγίας 2009/72/ΕΚ και των άρθρων 40 και 41 της οδηγίας 2009/73/ΕΚ ή δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 713/2009.

2. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΩΝ

- 1) Οι φορείς υλοποίησης έργου δυνάμει επιλέξιμου ως έργου κοινού ενδιαφέροντος το οποίο επιθυμούν να υπαχθεί στο καθεστώς των έργων κοινού ενδιαφέροντος υποβάλλουν αίτηση επιλογής για έργο κοινού ενδιαφέροντος στην ομάδα, η οποία περιλαμβάνει:
 - εκτίμηση του έργου τους από την άποψη της συμβολής στην υλοποίηση των προτεραιοτήτων που προσδιορίζονται στο παράρτημα I,
 - ανάλυση για την εκπλήρωση των κριτηρίων του άρθρου 4,
 - για έργα με επαρκή βαθμό ωριμότητας, ειδική ανάλυση κόστους-οφέλους του έργου βάσει των άρθρων 21 και 22 και σύμφωνα με τις μεθοδολογίες που έχουν αναπτυχθεί από το ΕΔΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας και το ΕΔΔΣΜ αερίου δυνάμει του άρθρου 11· και
 - οιαδήποτε άλλη σχετική πληροφορία για την αξιολόγηση του έργου.
 - 2) Όλοι οι αποδέκτες διαφυλάσσουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εμπορικών ευαίσθητων πληροφοριών.
 - 3) Μετά την έγκριση του πρώτου ενωσιακού καταλόγου, για όλους τους επακόλουθους ενωσιακούς καταλόγους που εγκρίνονται, τα προτεινόμενα έργα μεταφοράς και αποθήκευσης ηλεκτρικής ενέργειας που εμπίπτουν στις κατηγορίες που παρατίθενται στο παράρτημα II σημείο 1 στοιχεία α), β) και δ) περιλαμβάνονται στην πιο πρόσφατη έκδοχή του δεκαετούς σχεδίου ανάπτυξης δικτύων ηλεκτρισμού, που καταρτίζει το ΕΔΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας δυνάμει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009.
 - 4) Μετά την έγκριση του πρώτου ενωσιακού καταλόγου, για όλους τους επακόλουθους ενωσιακούς καταλόγους που εγκρίνονται, τα προτεινόμενα έργα υποδομών αερίου που εμπίπτουν στις κατηγορίες του παραρτήματος II σημείο 2 περιλαμβάνονται στην πιο πρόσφατη έκδοχή του δεκαετούς σχεδίου ανάπτυξης δικτύων αερίου, που καταρτίζει το ΕΔΔΣΜ αερίου δυνάμει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 715/2009.
 - 5) Τα σχέδια έργων που υποβλήθηκαν για να τεθούν στον πρώτο ενωσιακό κατάλογο χωρίς να έχουν προηγουμένως αξιολογηθεί βάσει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009 αξιολογούνται σε επίπεδο συστήματος για ολόκληρη την Ένωση από:
 - το ΕΔΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας σύμφωνα με τη μεθοδολογία που εφαρμόζεται στην πιο πρόσφατη έκδοχή του δεκαετούς σχεδίου ανάπτυξης δικτύων ηλεκτρισμού, για έργα που εμπίπτουν στο σημείο 1 στοιχεία α), β) και δ) του παραρτήματος II,
 - το ΕΔΔΣΜ αερίου ή από τρίτο με συνεπή τρόπο βάσει αντικειμενικής μεθοδολογίας για έργα που εμπίπτουν στο παράρτημα II σημείο 2.
- Έως τις 16 Ιανουαρίου 2014, η Επιτροπή εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές για τα κριτήρια που εφαρμόζουν το ΕΔΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας και το ΕΔΔΣΜ αερίου κατά την κατάρτιση των αντίστοιχων δεκαετών σχεδίων ανάπτυξης δικτύων τους που αναφέρονται στα σημεία 3 και 4, προκειμένου να διασφαλίσουν ίση μεταχείριση και διαφάνεια στη διαδικασία.
- 6) Τα προτεινόμενα έργα μεταφοράς διοξειδίου του άνθρακα που εμπίπτουν στην κατηγορία του παραρτήματος II σημείο 4 παρουσιάζονται ως μέρος ενός σχεδίου που καταρτίζουν τουλάχιστον δύο κράτη μέλη για την ανάπτυξη των διασυνοριακών υποδομών μεταφοράς και αποθήκευσης διοξειδίου του άνθρακα. Το σχέδιο αυτό παρουσιάζεται στην Επιτροπή από τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη ή τις σχετικές οντότητες που αυτά καθορίζουν.
 - 7) Για προτεινόμενα έργα που εμπίπτουν στις κατηγορίες που ορίζονται στα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος II, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές και, εάν είναι αναγκαίο, ο Οργανισμός, ει δυνατόν στο πλαίσιο της περιφερειακής συνεργασίας (άρθρο 6 της οδηγίας 2009/72/ΕΚ, άρθρο 7 της οδηγίας 2009/73/ΕΚ), ελέγχουν τη συνεπή εφαρμογή των κριτηρίων/της μεθοδολογίας ανάλυσης κόστους-οφέλους και αξιολογούν το διασυνοριακό ενδιαφέρον. Υποβάλλουν την αξιολόγησή τους στην ομάδα.

- 8) Για τα προτεινόμενα έργα μεταφοράς πετρελαίου και διοξειδίου του άνθρακα που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στα σημεία 3 και 4 του παραρτήματος II η Επιτροπή αξιολογεί την εφαρμογή των κριτηρίων που καθορίζονται στο άρθρο 4. Για τα προτεινόμενα έργα που αφορούν τον τομέα διοξειδίου του άνθρακα και εμπίπτουν στην κατηγορία που αναφέρεται στο παράρτημα II σημείο 4, η Επιτροπή λαμβάνει επίσης υπόψη το δυναμικό μελλοντικής επέκτασης, ώστε να συμπεριλαμβάνονται επιπλέον κράτη μέλη. Η Επιτροπή υποβάλλει την αξιολόγησή της στην ομάδα.
- 9) Κάθε κράτος μέλος την επικράτεια του οποίου δεν αφορά προτεινόμενο έργο, αλλά στο οποίο ενδέχεται να υπάρξουν δυνητικά καθαρά θετικά αποτελέσματα ή δυνητικός σημαντικός αντίκτυπος, όπως στο περιβάλλον ή στη λειτουργία των ενεργειακών υποδομών στην επικράτειά του, μπορεί να υποβάλει γνωμοδότηση στην ομάδα στην οποία εξηγεί τις ανησυχίες του.
- 10) Το όργανο λήψης αποφάσεων της ομάδας εξετάζει, κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους της ομάδας, τους τεκμηριωμένους λόγους που επικαλείται κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 3 προκειμένου να μην εγκρίνει έργο κοινού ενδιαφέροντος που αφορά την επικράτεια του.
- 11) Η ομάδα συνεδριάζει για να εξετάσει και να ιεραρχήσει τα προτεινόμενα έργα λαμβάνοντας υπόψη την αξιολόγηση των ρυθμιστικών αρχών ή την αξιολόγηση της Επιτροπής για τα έργα μεταφοράς πετρελαίου και διοξειδίου του άνθρακα.
- 12) Τα σχέδια περιφερειακών καταλόγων που εμπίπτουν στις κατηγορίες των σημείων 1 και 2 του παραρτήματος II και τα οποία έχουν καταρτίσει οι ομάδες, μαζί με τις τυχόν γνωμοδοτήσεις του σημείου 9, υποβάλλονται στον Οργανισμό έξι μήνες πριν από την ημερομηνία έγκρισης του ενωσιακού καταλόγου. Τα σχέδια περιφερειακών καταλόγων και οι συνοδευτικές γνωμοδοτήσεις αξιολογούνται από τον Οργανισμό εντός τριών μηνών από την ημερομηνία παραλαβής. Ο Οργανισμός γνωμοδοτεί σχετικά με τα σχέδια περιφερειακών καταλόγων, ιδίως δε τη συνεπή εφαρμογή των κριτηρίων και της ανάλυσης κόστους-οφέλους σε όλες τις περιοχές. Η γνωμοδότηση του Οργανισμού εγκρίνεται με τη διαδικασία του άρθρου 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 713/2009.
- 13) Εντός ενός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής της γνωμοδότησης του Οργανισμού, το όργανο λήψης αποφάσεων κάθε ομάδας εγκρίνει τον τελικό περιφερειακό του κατάλογο, τηρουμένου του άρθρου 3 παράγραφος 3, με βάση την πρόταση της ομάδας και λαμβάνοντας υπόψη τη γνωμοδότηση του Οργανισμού και την αξιολόγηση των εθνικών ρυθμιστικών αρχών που έχει υποβληθεί σύμφωνα με το σημείο 7, ή την αξιολόγηση της Επιτροπής για τα έργα μεταφοράς πετρελαίου και διοξειδίου του άνθρακα που προτείνονται σύμφωνα με το σημείο 8. Οι ομάδες υποβάλλουν τους τελικούς περιφερειακούς καταλόγους στην Επιτροπή, μαζί με τυχόν γνωμοδοτήσεις όπως ορίζεται στο σημείο 9.
- 14) Εάν, με βάση τους παραληφθέντες περιφερειακούς καταλόγους και αφού ληφθεί υπόψη η γνωμοδότηση του Οργανισμού, ο συνολικός αριθμός των προτεινόμενων έργων κοινού ενδιαφέροντος στον ενωσιακό κατάλογο υπερβαίνει έναν διαχειρίσιμο αριθμό, η Επιτροπή, κατόπιν διαβούλευσης με κάθε εμπλεκόμενη ομάδα, εξετάζει το ενδεχόμενο να μη συμπεριλάβει στον ενωσιακό κατάλογο τα έργα με τη χαμηλότερη ιεράρχηση από την οικεία ομάδα σύμφωνα με την ιεράρχηση που ορίζεται δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 4.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΔΕΙΚΤΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΚΟΙΝΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

1. Ως έργο με σημαντικό διασυνοριακό αντίκτυπο νοείται έργο στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, το οποίο πληροί τις εξής προϋποθέσεις:

- α) αναφορικά με τη μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας, το έργο αυξάνει τη δυναμικότητα μεταφοράς του δικτύου, ή τη διαθέσιμη δυναμικότητα για εμπορικές ροές, στα σύνορα του εν λόγω κράτους μέλους και ενός ή περισσότερων άλλων κρατών μελών ή σε οιαδήποτε άλλη σχετική εγκάρσια τομή του ίδιου διαδρόμου μεταφοράς που επιφέρει αύξηση της διασυνοριακής αυτής δυνατότητας μεταφοράς του δικτύου, τουλάχιστον κατά 500 Megawatt σε σχέση με την κατάσταση πριν από τη θέση σε λειτουργία του έργου·
- β) αναφορικά με την αποθήκευση ηλεκτρικής ενέργειας, το έργο παρέχει εγκατεστημένη δυναμικότητα τουλάχιστον 225 MW και διαθέτει δυναμικότητα αποθήκευσης που επιτρέπει καθαρή ετήσια παραγωγή ηλεκτρισμού ύψους τουλάχιστον 250 GWh ετησίως·
- γ) αναφορικά με τη μεταφορά αερίου, το έργο αφορά την επένδυση σε δυναμικότητα αντίστροφης ροής ή μεταβάλλει τη δυνατότητα μεταφοράς αερίου πέρα από τα σύνορα των οικείων κρατών μελών κατά τουλάχιστον 10 % σε σχέση με την κατάσταση πριν από τη θέση σε λειτουργία του·
- δ) αναφορικά με την αποθήκευση αερίου ή το υγροποιημένο/συμπιεσμένο φυσικό αέριο, στόχος του έργου είναι ο άμεσος ή έμμεσος εφοδιασμός τουλάχιστον δύο κρατών μελών ή η συμμόρφωση με το πρότυπο υποδομής (κανόνας N-1) σε περιφερειακό επίπεδο σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 994/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾·
- ε) αναφορικά με τα ευφυή δίκτυα, το έργο αφορά εξοπλισμούς και εγκαταστάσεις μεσαίας και υψηλής τάσης που έχουν σχεδιαστεί για τάση ύψους 10 kV ή ανώτερη. Στο εν λόγω έργο συμμετέχουν φορείς εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς και διανομής από τουλάχιστον δύο κράτη μέλη, που συγκεντρώνουν τουλάχιστον 50 000 χρήστες που παράγουν ή καταναλώνουν ηλεκτρική ενέργεια ή και τα δυο και αντιστοιχεί σε ζώνη κατανάλωσης τουλάχιστον 300 GWh ανά έτος, εκ των οποίων το 20 % προέρχεται από ανανεώσιμες κυμαινόμενες πηγές.

2. Για τα έργα που εμπίπτουν στις κατηγορίες του παραρτήματος II σημείο 1 στοιχεία α) έως δ), τα κριτήρια του άρθρου 4 αξιολογούνται ως εξής:

- α) Η ενοποίηση της αγοράς, ο ανταγωνισμός και η ευελιξία των συστημάτων υπολογίζονται με βάση την ανάλυση που εκπονείται στο πλαίσιο του πιο πρόσφατου διαθέσιμου δεκαετούς σχεδίου ανάπτυξης δικτύων σε ολόκληρη την Ένωση στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, ιδίως με τους εξής τρόπους:

— μετρώντας, για τα διασυνοριακά έργα, τον αντίκτυπο στη δυνατότητα μεταφοράς του δικτύου και στις δύο κατευθύνσεις ροής ηλεκτρικού ρεύματος σε όρους ποσότητας ηλεκτρικού ρεύματος (σε MW), και τη συμβολή τους στην επίτευξη του ελάχιστου δυναμικού διασύνδεσης 10 % του εγκατεστημένου δυναμικού παραγωγής, ή, για έργα με σημαντικό διασυνοριακό αντίκτυπο, τον αντίκτυπο στη δυνατότητα μεταφοράς του δικτύου στα σύνορα μεταξύ των οικείων κρατών μελών με τρίτες χώρες ή εντός των οικείων κρατών μελών και στην εξισορρόπηση προσφοράς-ζήτησης και τις λειτουργίες του δικτύου στα οικεία κράτη μέλη,

— εκτιμώντας τον αντίκτυπο, για την περιοχή ανάλυσης κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα V σημείο 10, σε όρους κόστους παραγωγής και μεταφοράς για ολόκληρο το ενεργειακό σύστημα και εξέλιξης και σύγκλισης των τιμών της αγοράς που αποδίδεται στο έργο βάσει διαφορετικών σεναρίων προγραμματισμού, ιδίως λαμβάνοντας υπόψη τις διακυμάνσεις που προκύπτουν σε ό,τι αφορά τα οφέλη.

- β) Η μεταφορά της παραγωγής ανανεώσιμης ενέργειας σε σημαντικά κέντρα κατανάλωσης και κέντρα αποθήκευσης υπολογίζεται με βάση την ανάλυση που εκπονείται στο πλαίσιο του πιο πρόσφατου διαθέσιμου δεκαετούς σχεδίου ανάπτυξης δικτύων στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, ιδίως με τους εξής τρόπους:

— αναφορικά με τη μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας, εκτιμώντας τη δυναμικότητα παραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (ανά τεχνολογία, σε MW), που συνδέονται και μεταφέρονται λόγω του έργου, συγκριτικά με τη συνολική προγραμματισμένη δυναμικότητα παραγωγής από αυτούς τους τύπους ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο οικείο κράτος μέλος το 2020 σύμφωνα με τα εθνικά σχέδια δράσης για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/28/EK,

⁽¹⁾ ΕΕ L 295 της 12.11.2010, σ. 1.

— αναφορικά με την αποθήκευση ηλεκτρικής ενέργειας, συγκρίνοντας τη νέα δυναμικότητα που προσφέρει το έργο με τη συνολική υφιστάμενη δυναμικότητα για την ίδια τεχνολογία αποθήκευσης στην περιοχή ανάλυσης κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα V σημείο 10.

γ) Η ασφάλεια του εφοδιασμού, η διαλειτουργικότητα και η ασφαλής λειτουργία του συστήματος εκτιμώνται σύμφωνα με την ανάλυση που εκπονείται στο πλαίσιο του πιο πρόσφατου διαθέσιμου δεκαετούς σχεδίου ανάπτυξης δικτύων στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, ιδίως μετρώντας τον αντίκτυπο του έργου στην αναμενόμενη απώλεια φορτίου για την περιοχή ανάλυσης κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα V σημείο 10 σε όρους επάρκειας παραγωγής και μεταφοράς για μια σειρά χαρακτηριστικών περιόδων φορτίου, λαμβανομένων υπόψη των αναμενόμενων αλλαγών σε ακραία καιρικά φαινόμενα που σχετίζονται με το κλίμα και των επιπτώσεών τους στην ανθεκτικότητα των υποδομών. Κατά περίπτωση, μετράται ο αντίκτυπος του έργου στον ανεξάρτητο και αξιόπιστο έλεγχο της λειτουργίας του συστήματος και των υπηρεσιών.

3. Για τα έργα που εμπίπτουν στις κατηγορίες που ορίζονται στο παράρτημα II σημείο 2, τα κριτήρια που παρατίθενται στο άρθρο 4 αξιολογούνται ως εξής:

α) Η ενοποίηση της αγοράς και η διαλειτουργικότητα υπολογίζονται μετρώντας την επιπλέον αξία του έργου για την ενοποίηση των τομέων της αγοράς και τη σύγκλιση των τιμών, για την γενική ευελιξία του συστήματος, συμπεριλαμβανομένης της παρεχόμενης δυναμικότητας για αντιστροφes ροές με βάση διάφορα σενάρια.

β) Ο ανταγωνισμός υπολογίζεται με βάση τη διαφοροποίηση, συμπεριλαμβανομένης της διευκόλυνσης της πρόσβασης σε εγχώριες πηγές εφοδιασμού, λαμβάνοντας υπόψη διαδοχικά: τη διαφοροποίηση των πηγών, τη διαφοροποίηση των υποκαταστάσεων, τη διαφοροποίηση των οδών, καθώς επίσης και τον αντίκτυπο της νέας δυναμικότητας στο δείκτη Herfindahl-Hirschmann (HHI) που υπολογίζεται με βάση τη δυναμικότητα για την περιοχή ανάλυσης που προσδιορίζεται στο παράρτημα V σημείο 10.

γ) Η ασφάλεια του εφοδιασμού σε αέριο υπολογίζεται μετρώντας την επιπλέον αξία του έργου για τη βραχυπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη ανθεκτικότητα του ενωσιακού συστήματος αερίου και για την ενίσχυση της ευελιξίας που διαθέτει ακόμη το σύστημα, ώστε να αντιμετωπίζει τις διαταραχές στον εφοδιασμό των κρατών μελών με βάση διάφορα σενάρια καθώς και την επιπλέον δυναμικότητα που παρέχει το έργο, η οποία μετράται σε σχέση με το πρότυπο υποδομής (κανόνας N-1) σε περιφερειακό επίπεδο σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 994/2010.

δ) Η βιωσιμότητα υπολογίζεται ως η συμβολή ενός έργου στη μείωση των εκπομπών και τη στήριξη της εφεδρείας της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ή της μεταφοράς ηλεκτρισμού σε αέριο και βιοαερίου, λαμβανομένων υπόψη των αναμενόμενων αλλαγών στις κλιματολογικές συνθήκες.

4. Για τα έργα που εμπίπτουν στην κατηγορία που αναφέρεται στο παράρτημα II σημείο 1 στοιχείο ε), κάθε λειτουργία που παρατίθεται στο άρθρο 4 αξιολογείται σύμφωνα με τα ακόλουθα κριτήρια:

α) επίπεδο βιωσιμότητας: το κριτήριο αυτό υπολογίζεται εκτιμώντας τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και τον περιβαλλοντικό αντίκτυπο των υποδομών δικτύων ηλεκτρικής ενέργειας·

β) η δυνατότητα των δικτύων μεταφοράς και διανομής να συνδέονται μεταξύ τους και να μεταφέρουν ενέργεια από και προς τους χρήστες: το κριτήριο αυτό υπολογίζεται εκτιμώντας την εγκατεστημένη δυναμικότητα των κατανεμημένων ενεργειακών πόρων στα δίκτυα διανομής, τη μέγιστη επιτρεπόμενη εισαγωγή ηλεκτρικής ενέργειας χωρίς κίνδυνο συμφόρησης στα δίκτυα μεταφοράς και την ενέργεια που δεν αποσύρεται από τις ανανεώσιμες πηγές λόγω συμφόρησης ή κινδύνου σε ό,τι αφορά την ασφάλεια·

γ) συνδεσιμότητα δικτύων και πρόσβαση σε όλες τις κατηγορίες χρηστών του δικτύου: το κριτήριο αυτό μετράται εκτιμώντας τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό τελών και τιμολογίων, καθώς επίσης και τη δομή τους, στην περίπτωση εταιρειών ηλεκτροπαραγωγής, καταναλωτών και όσων έχουν και τις δύο ιδιότητες, καθώς επίσης και την παρεχόμενη λειτουργική ευελιξία για τη δυναμική εξισορρόπηση της ηλεκτρικής ενέργειας στο δίκτυο·

δ) ασφάλεια και ποιότητα του εφοδιασμού: το κριτήριο αυτό μετράται εκτιμώντας την αναλογία της αξιόπιστης δυναμικότητας παραγωγής και του φορτίου αιχμής, το μερίδιο της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές, τη σταθερότητα του δικτύου ηλεκτρισμού, τη διάρκεια και τη συχνότητα των διακοπών ανά πελάτη, συμπεριλαμβανομένων των διαταραχών που οφείλονται στο κλίμα και την απόδοση ποιότητας της τάσης·

- ε) αποδοτικότητα και ποιότητα των υπηρεσιών σε ό,τι αφορά τον εφοδιασμό με ηλεκτρική ενέργεια και τη λειτουργία του δικτύου: το κριτήριο αυτό μετράται εκτιμώντας το επίπεδο απωλειών των δικτύων μεταφοράς και διανομής, την αναλογία μεταξύ της ελάχιστης και της μέγιστης ζήτησης ηλεκτρισμού εντός καθορισμένης χρονικής περιόδου, τη συμμετοχή της πλευράς της ζήτησης στις αγορές ηλεκτρικής ενέργειας και στα μέτρα ενεργειακής αποδοτικότητας, το ποσοστό χρησιμοποίησης (π.χ. μέση φόρτιση) των στοιχείων των δικτύων ηλεκτρισμού, τη διαθεσιμότητα των στοιχείων των δικτύων (σε σχέση με την προγραμματισμένη ή μη συντήρηση) και τον αντίκτυπό της στις επιδόσεις του δικτύου, καθώς επίσης και την πραγματική διαθεσιμότητα της δυναμικότητας του δικτύου σε σχέση με την κανονική αξία του·
- στ) συμβολή στις διασυνοριακές αγορές ηλεκτρικής ενέργειας μέσω του ελέγχου της ροής του φορτίου, ώστε να μετριαστούν οι ροές κλειστού βρόγχου και να αυξηθούν οι δυνατότητες διασύνδεσης: το κριτήριο αυτό αξιολογείται εκτιμώντας την αναλογία μεταξύ της δυνατότητας διασύνδεσης ενός κράτους μέλους και τη ζήτηση που παρουσιάζει σε ηλεκτρική ενέργεια, την εκμετάλλευση των δυνατοτήτων διασύνδεσης και τα μισθώματα συμμόρφωσης μεταξύ των διασυνδέσεων.
5. Για τα έργα μεταφοράς πετρελαίου που εμπίπτουν στις κατηγορίες που ορίζονται στο παράρτημα II σημείο 3, τα κριτήρια που παρατίθενται στο άρθρο 4 αξιολογούνται ως εξής:
- α) Η ασφάλεια του εφοδιασμού με πετρέλαιο υπολογίζεται εκτιμώντας την επιπλέον αξία της νέας δυναμικότητας που προσφέρει έργο για τη βραχυπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη ανθεκτικότητα του συστήματος και την ευελιξία που διαθέτει ακόμη το σύστημα, ώστε να αντιμετωπίζει τις διαταραχές στον εφοδιασμό με βάση διάφορα σενάρια.
- β) Η διαλειτουργικότητα υπολογίζεται εκτιμώντας τον βαθμό στον οποίο το έργο βελτιώνει τη λειτουργία του δικτύου πετρελαίου, ιδιαίτερα παρέχοντας τη δυνατότητα των αντίστροφων ροών.
- γ) Η αποδοτική και βιώσιμη χρήση των πόρων μετράται εκτιμώντας τον βαθμό στον οποίο το έργο αξιοποιεί τις υφιστάμενες υποδομές και συμβάλλει στην ελαχιστοποίηση των επιβαρύνσεων και κινδύνων που οφείλονται στο περιβάλλον και την κλιματική αλλαγή.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΟΣΤΟΥΣ-ΟΦΕΛΟΥΣ ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Η μεθοδολογία για μια εναρμονισμένη ανάλυση κόστους-οφέλους για όλο το ενεργειακό σύστημα των έργων κοινού ενδιαφέροντος τηρεί τις ακόλουθες αρχές που καθορίζονται στο παρόν παράρτημα.

1. Η μεθοδολογία βασίζεται σε κοινό σύνολο εισερχόμενων δεδομένων που αντιπροσωπεύει τα συστήματα ηλεκτρισμού και αερίου κατά τα έτη $v + 5$, $v + 10$, $v + 15$ και $v + 20$, όπου v το έτος διενέργειας της ανάλυσης. Το σύνολο δεδομένων περιλαμβάνει τουλάχιστον τα εξής:
 - α) αναφορικά με την ηλεκτρική ενέργεια: σενάρια για τη ζήτηση, τη δυναμικότητα παραγωγής ανά είδος καυσίμου (βιομάζα, γεωθερμική ενέργεια, υδροηλεκτρισμός, αέριο, πυρηνική ενέργεια, πετρέλαιο, στερεά καύσιμα, αιολική ενέργεια, φωτοβολταϊκή ηλιακή ενέργεια, συγκεντρωτικά ηλιακά συστήματα και άλλες τεχνολογίες ανανεώσιμων πηγών ενέργειας) και τη γεωγραφική τοποθεσία, τις τιμές των καυσίμων (μεταξύ άλλων της βιομάζας, του άνθρακα, του αερίου και του πετρελαίου), τις τιμές του διοξειδίου του άνθρακα, τη σύνθεση της μεταφοράς και, κατά περίπτωση, το δίκτυο διανομής και την εξέλιξή του, λαμβάνοντας υπόψη κάθε νέα σημαντική παραγωγή (συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων για τη δέσμευση διοξειδίου του άνθρακα), τα έργα αποθήκευσης και μεταφοράς για τα οποία έχει ληφθεί η τελική απόφαση επένδυσης και τα οποία πρόκειται να τεθούν σε λειτουργία έως το τέλος του έτους $v + 5$.
 - β) αναφορικά με το αέριο: σενάρια για τη ζήτηση, τις εισαγωγές, τις τιμές των καυσίμων (συμπεριλαμβανομένου του άνθρακα, του αερίου και του πετρελαίου), τις τιμές του διοξειδίου του άνθρακα, τη σύνθεση του δικτύου διανομής και την εξέλιξή του λαμβάνοντας υπόψη όλα τα έργα για τα οποία έχει ληφθεί η τελική απόφαση επένδυσης και τα οποία πρόκειται να τεθούν σε λειτουργία έως το τέλος του έτους $v + 5$.
2. Το σύνολο δεδομένων τηρεί το ισχύον ενωσιακό και εθνικό δίκαιο κατά την ημερομηνία διενέργειας της ανάλυσης. Τα σύνολα δεδομένων που χρησιμοποιούνται για την ηλεκτρική ενέργεια και το αέριο αντίστοιχα είναι συμβατά, ιδίως σε ό,τι αφορά τις υποθέσεις σχετικά με τις τιμές και τους όγκους σε κάθε αγορά. Το σύνολο δεδομένων καταρτίζεται κατόπιν επίσημης διαβούλευσης με τα κράτη μέλη και τις οργανώσεις που εκπροσωπούν όλους τους σχετικούς ενδιαφερόμενους κύκλων συμφερόντων. Η Επιτροπή και ο Οργανισμός διασφαλίζουν την πρόσβαση στα απαιτούμενα εμπορικά στοιχεία από τρίτα μέρη, κατά περίπτωση.
3. Η μεθοδολογία παρέχει καθοδήγηση για την ανάπτυξη και τη χρήση του δικτύου και τη διαμόρφωση της αγοράς που είναι απαραίτητη για την ανάλυση κόστους-οφέλους.
4. Η ανάλυση κόστους-οφέλους βασίζεται στην εναρμονισμένη εκτίμηση του κόστους και των οφελών για τις διάφορες κατηγορίες αναλούμενων έργων και καλύπτει τουλάχιστον τη χρονική περίοδο που αναφέρεται στο σημείο 1.
5. Η ανάλυση κόστους-οφέλους λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τις ακόλουθες δαπάνες: κεφαλαιουχικές δαπάνες, λειτουργικές δαπάνες και δαπάνες συντήρησης καθ' όλη τη διάρκεια του τεχνικού κύκλου ζωής του έργου και κόστος παύσης λειτουργίας και διαχείρισης αποβλήτων, κατά περίπτωση. Η μεθοδολογία παρέχει καθοδήγηση σχετικά με τα προεξοφλητικά επιτόκια που χρησιμοποιούνται για τους υπολογισμούς.
6. Αναφορικά με τη μεταφορά και την αποθήκευση ηλεκτρικής ενέργειας, η ανάλυση κόστους-οφέλους λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τις επιπτώσεις και τις αντισταθμίσεις που απορρέουν από την εφαρμογή του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009, τις επιπτώσεις στους δείκτες που καθορίζονται στο παράρτημα IV και τις ακόλουθες επιπτώσεις:
 - α) εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και απώλειες που οφείλονται στη μεταφορά κατά τη διάρκεια του τεχνικού κύκλου ζωής του έργου.
 - β) το μελλοντικό κόστος για τη νέα επένδυση παραγωγής και μεταφοράς καθ' όλη τη διάρκεια του τεχνικού κύκλου ζωής του έργου.
 - γ) τη λειτουργική ευελιξία, συμπεριλαμβανομένης της βελτιστοποίησης της ρύθμισης της ηλεκτρικής ενέργειας και των παρεπόμενων υπηρεσιών.
 - δ) την ανθεκτικότητα του συστήματος, συμπεριλαμβανομένης της προσαρμοστικότητάς του στο κλίμα και τις καταστροφές και την ασφάλειά του, ιδίως στην περίπτωση των ευρωπαϊκών υποδομών ζωτικής σημασίας, όπως ορίζονται στην οδηγία 2008/114/ΕΚ.

7. Αναφορικά με το αέριο, η ανάλυση κόστους-οφέλους λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τα αποτελέσματα της δοκιμής της αγοράς, τις επιπτώσεις στους δείκτες που ορίζονται στο παράρτημα IV και τις ακόλουθες επιπτώσεις:
 - α) την ανθεκτικότητα στις καταστροφές και στο κλίμα και την ασφάλεια του συστήματος, ιδίως στην περίπτωση των ευρωπαϊκών υποδομών ζωτικής σημασίας, όπως ορίζονται στην οδηγία 2008/114/ΕΚ·
 - β) τη συμφόρηση του δικτύου αερίου.
8. Αναφορικά με τα ευφυή δίκτυα, η ανάλυση κόστους-οφέλους λαμβάνει υπόψη τις επιπτώσεις που ορίζονται στο παράρτημα IV.
9. Η λεπτομερής μέθοδος που χρησιμοποιείται για τη συνεκτίμηση των δεικτών που προσδιορίζονται στα σημεία 6 έως 8 καταρτίζεται κατόπιν επίσημης διαβούλευσης με τα κράτη μέλη και τις οργανώσεις που εκπροσωπούν όλους τους σχετικούς ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων.
10. Η μεθοδολογία καθορίζει την ανάλυση που θα διενεργηθεί, με βάση το σχετικό σύνολο εισερχόμενων δεδομένων, προσδιορίζοντας τις επιπτώσεις με ή χωρίς κάθε έργο. Η περιοχή ανάλυσης ενός επιμέρους έργου καλύπτει όλα τα κράτη μέλη και τις τρίτες χώρες στην επικράτεια των οποίων πρόκειται να κατασκευαστεί, καθώς επίσης και όλα τα άμεσα γειτονικά κράτη μέλη και όλα τα κράτη μέλη που επηρεάζονται σημαντικά από το έργο.
11. Από την ανάλυση προκύπτουν τα κράτη μέλη στα οποία το έργο έχει καθαρό θετικό αντίκτυπο (δικαιούχοι) και εκείνα στα οποία το έργο έχει καθαρό αρνητικό αντίκτυπο (κράτη που θα αναλάβουν τις δαπάνες). Κάθε ανάλυση κόστους-οφέλους περιλαμβάνει αναλύσεις ευαισθησίας σχετικά με το σύνολο εισερχόμενων δεδομένων, την ημερομηνία θέσης σε λειτουργία διαφόρων έργων στην ίδια περιοχή ανάλυσης και άλλες σχετικές παραμέτρους.
12. Οι φορείς εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς, αποθήκευσης και τερματικών σταθμών υδροποιημένου και συμπιεσμένου φυσικού αερίου και οι φορείς εκμετάλλευσης των συστημάτων διανομής ανταλλάσσουν τις απαραίτητες πληροφορίες για την κατάρτιση της μεθοδολογίας, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με τα δίκτυα και τη διαμόρφωση της αγοράς. Όσοι φορείς εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς και διανομής συλλέγουν πληροφορίες για λογαριασμό άλλων τέτοιων φορέων κοινοποιούν στους συμμετέχοντες φορείς εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς και διανομής τα αποτελέσματα της συλλογής των δεδομένων.
13. Για το κοινό μοντέλο του δικτύου και της αγοράς ηλεκτρισμού και αερίου που καθορίζεται στην παράγραφο 8 του άρθρου 11, τα εισερχόμενα δεδομένα που αναφέρονται στο σημείο 1 καλύπτουν τα έτη $v + 10$, $v + 20$ και $v + 30$. Επίσης, το μοντέλο θα επιτρέπει την πλήρη εκτίμηση των οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένων κυρίως των εξωτερικών δαπανών, όπως εκείνες που σχετίζονται με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και συμβατικών ατμοσφαιρικών ρύπων ή την ασφάλεια του εφοδιασμού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

1. Το εγχειρίδιο των διαδικασιών που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 διευκρινίζει τουλάχιστον τα εξής:
 - α) το σχετικό δίκαιο στο οποίο βασίζονται οι αποφάσεις και οι γνωμοδοτήσεις σχετικά με τους διαφόρους τύπους έργων κοινού ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένου του περιβαλλοντικού δικαίου·
 - β) τις σχετικές απαιτούμενες αποφάσεις και τις γνωμοδοτήσεις·
 - γ) τα ονόματα και τα στοιχεία επικοινωνίας της αρμόδιας αρχής, των άλλων αρχών και των βασικών εμπλεκόμενων ενδιαφερομένων·
 - δ) τη ροή εργασιών, τη σύντομη παρουσίαση κάθε σταδίου της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένου ενός ενδεικτικού χρονοδιαγράμματος, και συνοπτική επισκόπηση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων·
 - ε) πληροφορίες σχετικά με το πεδίο εφαρμογής, της δομής και του βαθμού λεπτομερειών που θα περιλαμβάνουν τα έγγραφα που θα υποβληθούν κατά την εφαρμογή των αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένου ενός καταλόγου ελέγχου·
 - στ) τα στάδια και τα μέσα συμμετοχής του ευρέως κοινού στη διαδικασία.
2. Το λεπτομερές πρόγραμμα που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 4 στοιχείο β) προσδιορίζει τουλάχιστον τα εξής:
 - α) τις απαιτούμενες αποφάσεις και τις γνωμοδοτήσεις·
 - β) τις αρχές, τους ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων και τους πολίτες που ενδέχεται να αφορά το έργο·
 - γ) τα επιμέρους στάδια της διαδικασίας και τη διάρκειά τους·
 - δ) τους βασικούς ενδιάμεσους στόχους που πρέπει να επιτευχθούν και τις σχετικές προθεσμίες για την έκδοση της εμπεριστατωμένης απόφασης·
 - ε) τους προγραμματισμένους πόρους από τις αρχές και τις πιθανές επιπλέον ανάγκες σε πόρους.
3. Για την αύξηση της συμμετοχής των πολιτών στη διαδικασία χορήγησης αδειών και την εξασφάλιση έγκαιρης πληροφόρησης του κοινού και διαλόγου μαζί του, εφαρμόζονται οι ακόλουθες αρχές:
 - α) Οι ενδιαφερόμενοι κύκλοι συμφερόντων που επηρεάζονται από έργο κοινού ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών εθνικών, περιφερειακών και τοπικών αρχών, των γαιοκτημόνων και των πολιτών που κατοικούν κοντά στο έργο, του ευρέως κοινού και των οργανώσεών του, των οργανισμών και των ομάδων, ενημερώνονται διεξοδικά και ζητείται η γνώμη τους σε αρχικό στάδιο, όταν μπορούν ακόμη να ληφθούν υπόψη ενδεχόμενες ανησυχίες που εκφράζει το κοινό, και με ασυγκάλυπτο και διαφανή τρόπο. Κατά περίπτωση, η αρμόδια αρχή στηρίζει ενεργά τις δραστηριότητες που αναλαμβάνει ο φορέας υλοποίησης του έργου.
 - β) Οι αρμόδιες αρχές εξασφαλίζουν την από κοινού διεξαγωγή των διαδικασιών δημόσιας διαβούλευσης για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος, όπου υπάρχει δυνατότητα. Κάθε δημόσια διαβούλευση καλύπτει όλα τα ζητήματα σχετικά με το συγκεκριμένο στάδιο της διαδικασίας, ενώ ένα τέτοιο ζήτημα δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης σε περισσότερες από μια δημόσιες διαβουλεύσεις. Η δημόσια διαβούλευση μπορεί, ωστόσο, να λάβει χώρα σε πλείονες γεωγραφικές τοποθεσίες. Τα ζητήματα που αποτελούν αντικείμενο δημόσιας διαβούλευσης προσδιορίζονται σαφώς στη σχετική κοινοποίηση της δημόσιας διαβούλευσης.
 - γ) Οι παρατηρήσεις και οι ενστάσεις γίνονται δεκτές μόνο από την έναρξη της δημόσιας διαβούλευσης έως τη λήξη της προθεσμίας.
4. Το θέμα της συμμετοχής του κοινού περιλαμβάνει πληροφορίες τουλάχιστον για τα εξής:
 - α) τους εμπλεκόμενους ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων στους οποίους απευθύνεται η διαδικασία·
 - β) τα προτεινόμενα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των προτεινόμενων τόπων και ημερομηνιών διεξαγωγής των αφιερωμένων στο θέμα αυτό συνεδριάσεων·
 - γ) το χρονοδιάγραμμα·
 - δ) τους ανθρώπινους πόρους που εκχωρούνται για τα σχετικά καθήκοντα.

5. Στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης που θα διεξαχθεί πριν από την υποβολή του φακέλου της αίτησης, τα εμπλεκόμενα μέρη πρέπει τουλάχιστον να:
- α) δημοσιεύσουν ενημερωτικό φυλλάδιο 15 σελίδων το πολύ, που θα παρέχει μια σαφή και συνοπτική επισκόπηση του στόχου και του προκαταρκτικού χρονοδιαγράμματος του έργου και θα αναφέρει τις μελετηθείσες εναλλακτικές οδούς του έργου ανάπτυξης εθνικού δικτύου, τον αναμενόμενο αντίκτυπο, μεταξύ άλλων διασυνοριακού χαρακτήρα, και τα πιθανά μέτρα μετριασμού, το οποίο δημοσιεύεται πριν από την έναρξη της διαβούλευσης· το ενημερωτικό φυλλάδιο αναφέρει επιπλέον τις διευθύνσεις στο διαδίκτυο για την πλατφόρμα διαφάνειας που αναφέρεται στο άρθρο 18 και για το εγχειρίδιο διαδικασιών που αναφέρεται στο σημείο 1·
 - β) να ενημερώνουν τους επηρεαζόμενους ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων σχετικά με το έργο μέσω του ιστοτόπου που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 7 και άλλων κατάλληλων μέσων ενημέρωσης·
 - γ) να προσκαλούν εγγράφως τους επηρεαζόμενους ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων σε ειδικές συνεδριάσεις, κατά τη διάρκεια των οποίων θα συζητούνται τα ζητήματα που τους απασχολούν.
6. Ο ιστοτόπος του έργου θα περιλαμβάνει τουλάχιστον τις εξής πληροφορίες:
- α) το ενημερωτικό φυλλάδιο που αναφέρεται στο σημείο 5·
 - β) μια σύνοψη έκτασης 50 σελίδων το πολύ που δεν θα αναφέρεται σε τεχνικά ζητήματα, θα επικαιροποιείται τακτικά, στην οποία θα προβάλλεται τρέχουσα κατάσταση του έργου και, σε περίπτωση ενημερώσεων, θα προσδιορίζονται οι αλλαγές σε σχέση με τις προηγούμενες εκδόσεις του κειμένου·
 - γ) τον προγραμματισμό σχετικά με το έργο και τη δημόσια διαβούλευση με σαφή αναφορά των ημερομηνιών και των χώρων διεξαγωγής των δημόσιων διαβουλεύσεων και των ακροάσεων, καθώς και των προβλεπόμενων θεμάτων σχετικά με τις ακροάσεις αυτές·
 - δ) τα στοιχεία επικοινωνίας για τη λήψη όλων των εγγράφων για την αίτηση·
 - ε) τα στοιχεία επικοινωνίας για την υποβολή παρατηρήσεων και ενστάσεων κατά τη διάρκεια των δημόσιων διαβουλεύσεων.
-

Δήλωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής όσον αφορά την επιλεξιμότητα των έργων κοινού ενδιαφέροντος για χρηματοδοτική στήριξη από την Ένωση στο πλαίσιο των διευρωπαϊκών ενεργειακών υποδομών [κεφάλαιο V του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 347/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾]

Η Επιτροπή τονίζει ότι θεωρεί σημαντικό η χρηματοδότηση από την ΕΕ και τα κράτη μέλη να επεκταθεί σε επιχορηγήσεις για εργασίες ούτως ώστε να καταστεί δυνατή η εφαρμογή σχεδίων κοινού ενδιαφέροντος με σκοπό τη μεγαλύτερη διαφοροποίηση των πηγών εφοδιασμού, των υποκαταστάσεων και των οδών εφοδιασμού. Η Επιτροπή επιφυλάσσεται να υποβάλει προτάσεις προς την κατεύθυνση αυτή, με βάση την εμπειρία που έχει αποκτηθεί από την παρακολούθηση της εφαρμογής έργων κοινού ενδιαφέροντος στο πλαίσιο της έκθεσης που προβλέπεται από το άρθρο 17 του κανονισμού σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 39 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.